

TRĂCĂRAA ROȘIE

IERI, IN CAPITALĂ, S-AU DESCHIS LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARE A MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Organ al comitetelor orașene și raional P. M. R. Arad și al sfaturilor populare orașene și raionale
Arad, anul XIX nr. 5502 | 4 pag. 20 bani | Sâmbătă, 28 aprilie 1962

Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii — prezentat de tovarășul GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Tovarăși,
Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale este consacrată unui mare eveniment istoric în viața poporului nostru: terminarea colectivizării agriculturii. În Republica Populară Română socialismul a învins definitiv la orașe și sate. (aplaude puternice, îndelungate).
Această victorie ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-tărănească și unitatea moral-politică a întregului popor. Cele două clase sociale prietene, clasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii, și clasa țărănească colectivizată, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înaintea, sub conducerea încercată a partidului, spre desăvârșirea construcției societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului. (aplaude puternice).
Sectorul socialist din agricultură definește astăzi 96 la sută din suprafața arabilă și 93,4 la sută din suprafața agricolă a țării; gospodăriile colective cuprind 3.291.000 de familii, aproape totalitatea familiilor țărănești. Obiectivul stabilit de

Congresul al III-lea al P.M.R. în documentul transformării socialiste a agriculturii a fost realizat cu aproape 4 ani înainte de termen. (aplaude puternice).
Permiteți-mi, tovarășii, ca de la tribuna acestei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al Guvernului, să felicit din toată inima harnică noastră țărănimă, care a urmat cu hotărâre calea arătată de partid, organele și organizațiile de partid, sfaturile populare, activii de partid și de stat, care au desăvârșit o muncă politică și organizatorie de mare amploare: pe inginerii agronomi, zootehnici, hortivitecieni, mecanicizatori, lucrători din gospodăriile de stat și din stațiunile de mașini și tractoare pentru munca lor plină de entuziasm și devotament. (aplaude îndelungate).
Eroica noastră clasă muncitoare, întregul popor sărbătorește cu mare bucurie victoria obținută. Mîndru de succesele sale, încrezător în viitor, poporul nostru muncește cu nesațată putere de creație pentru ca ziua lui de mîine să fie însoțită și înfloritoare, ca această primăvară minunată. (vii aplauze).

În totală a fost în 1961 de zece ori, la sîcra de zahăr de 7 ori și jumătate, iar la cartofi de 2,2 ori mai mare decît media producției totale a anilor 1934-1938.
În ce privește creșterea animalelor, din datele recensămîntului rezultă că la începutul acestui an numărul bovinelor a fost de 4.707.000, cu peste 1.055.000 mai mare decît în 1938, numărul vacilor de 2.144.000, cu 357.000 mai mare, iar al ovincilor de 12.846.000, cu circa 2.400.000 mai mare. Dacă se are în vedere că războiul și anii de secetă 1946-1947 au cauzat pierderi considerabile efectivului de animale, rezultatele obținute în sporirea șeptelului apar și mai remarcabile.
Ca urmare a creșterii numărului animalelor din rasele ameliorate și a îmbunătățirii furajării lor, s-au obținut an de an sporuri însemnate la principalele produse animale. În anul 1961 producția de lapte a fost cu 57,5 la sută, de lînă cu 47,4 la sută, de carne în greutate vie cu 54 la sută, iar producția de ouă cu 136 la sută mai mare decît în 1950.
Sporirea producției agricole vegetale și animale a asigurat satisfacerea nevoilor crescînde de consum ale populației și a cerințelor aprovizionării industriale cu materii prime.
Potențialul economic al țării noastre se reflectă în venitul național, care în anul 1961 a fost de peste trei ori și jumătate mai mare decît în 1949. Datorită sporirii resurselor materiale și financiare ale țării, a fost posibil ca în această perioadă să se investească pentru dezvoltarea economiei naționale peste 180 miliarde lei, de aproape 10 ori mai mult decît întregul buget al statului din anul 1950. Ca urmare a creșterii acumularilor, volumul investițiilor prevăzute pe anul în curs este de peste 8 ori mai mare decît cel din anul 1949.

Rezultatele remarcabile obținute în dezvoltarea economiei naționale și în creșterea productivității muncii asigură ridicarea continuă și sistematică a nivelului de trai al oamenilor muncii. În ultimii 12 ani, salariul real a crescut de două ori, cheltuielile statului pentru acțiunile social-culturale de 5 ori; au luat un mare avînt construcțiile de locuințe; volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist a sporit în 1961 de aproape 5 ori față de anul 1949.
Realizările de seamă dobîndite prin munca entuziasată și plină de abnegație a poporului nostru sînt strîns legate de sprijinul frăcesc,

la accelerarea progresului tehnic, la realizarea unor ritmuri înalte de dezvoltare și prin aceasta la înălțarea sistemului mondial socialist, la victoria lui în întrecerea pașnică cu capitalismul. (aplaude).
Victoria deplină a socialismului la sate — o confirmare strălucită a justeței politicii partidului
Tovarăși,
Lupta partidului nostru pentru înfăptuirea obiectivului său strategic, victoria a socialismului, a cunoscut după eliberarea țării cîteva etape.
În prima etapă a revoluției populare, partidul a pus în centrul programului de transformare democratică a țării, lupta pentru exproprierea pămîntului moșieresc și împărțirea lui țărănimii muncitoare. În locul ei s-a încheiat alianța trainică dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare. Lichidarea prin reforma agrară a rămășițelor feudale în agricultură și desființarea moșierimii — ca clasă au însemnat rezolvarea sarcinilor fundamentale a desăvîrșirii revoluției burgeozo-democratice, au creat premisele pentru trecerea la înfăptuirea revoluției socialiste.
O mare contribuție la fîrșirea alianței muncitorești-țărănești, la realizarea reformei agrare și instaurarea puterii populare a adus-o organizația largă a țărănimii, care în întreaga ei activitate a urmat Partidului Comunist, Frontul Plugarilor, condus de eminentul om de stat și înflăcăratul patriot dr. Petru Groza.
Într-un termen istoricește extrem de scurt, sub conducerea partidului, clasa muncitoare aliată cu țărănimia a intrat și a izgonit de la putere clasele exploatare, a cucerit întreaga putere, a naționalizat principalele mijloace de producție, și a trecut la construirea societății socialiste. (aplaude).

În noua etapă a revoluției, partidul nostru s-a călăuzit neabătut după învățătura lui Lenin care arată că mîca producție de mărfuri generează în mod inevitabil în proporție de masă capitalism și burghezie, că, pentru victoria deplină a noului orindnic, socialismul trebuie construit nu numai la orașe ci și la sate.
Mîca gospodărie țărănească face cu neputință mecanizarea și organizarea pe baze științifice a producției agricole, frînează în săși dezvoltarea industriei și creșterea continuă a pieței interne, naște contradicții între ritmul înalt de creștere a industriei și starea de înăpoiere a agriculturii, împiedică dezvoltarea planificată, armonioasă a întregii economii.
Singura cale de lichidare a acestei contradicții este transformarea socialistă a satului, treptată înlocuirea a micii producții de mărfuri prin marea gospodărie socialistă.
Realizarea acestei sarcini are o uriașă importanță economică, politică și socială pentru fiecare țară care trece de la capitalism la socialism și îndeosebi pentru țări cu o țărănimă numeroasă și o pondere însemnată a agriculturii în ansamblul economiei naționale.
Lîna trasată de partid acum 13 ani la istorica plenară din martie 1949 a Comitetului Central a stat la temeliea întregii munci desăvîrate de atunci și pînă astăzi în transformarea socialistă a agriculturii.
Aplicînd creator la condițiile țării noastre planul cooperatist al lui Lenin, învățînd din bogatele experiențe a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în construcția socialistă la sate, partidul a desăvîrat o muncă îndelungată și răbdătoare pentru a convinge țărănimia muncitoare să și unească mîile gospodării în mari gospodării agricole socialiste.
Politica consecventă de întărire a alianței cu țărănimia săracă și mijlocă a dus la creșterea și dezvoltarea sectorului socialist din agricultură. Față de chibburime, partidul a adoptat politica de îngrădire care a dus la micșorarea treptată a puterii economice, la îngustarea continuă a sferei ei de exploatare și la lichidarea ei ca clasă. Prin aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna exploatarea omului de către om.
Caracteristic pentru procesul de transformare socialistă a agriculturii a fost înălțarea treptată, continuă pe măsura convingerii țărănimii de a trece pe drumul agriculturii socialiste și pe măsura creării bazei tehnico-materiale necesare.
Un rol deosebit de important l-au avut la noi întovărășirile agricole, ca formă simplă, intermediară, de cooperare socialistă în producția agricolă. Întovărășirile s-au dovedit a fi o

adevărată școală, care a educat masele țărănești în spiritul muncii în comun, le-a deprins cu organizarea socialistă a muncii, a înlesnit trecerea lor la gospodăria colectivă.
În 1949 se numărau în total 3.067.000 de gospodării individuale. De la constituirea în 1949 a primelor gospodării agricole colective — pionierii agriculturii noastre socialiste — sectorul colectivizat a crescut treptat, ajungînd să cuprindă în anul 1962 un număr de 166.000 de familii cu 664.000 hectare suprafață arabilă.
Începînd din 1952 s-a luat curs spre înfăptuirea întovărășirilor agricole, care au cuprins chiar în primul an 84.000 de familii, cu 188.000 hectare suprafață arabilă. În anul următor, ritmul transformării socialiste a agriculturii s-a accentuat; întovărășirile au crescut mult mai repede decît gospodăriile colective, cuprindînd tot mai multe familii și suprafețe tot mai mari de teren.
În 1959, în întovărășiri se aflau 1.767.000 de familii, cu 2.988.000 hectare teren arabil. În cadrul sectorului cooperatist din agricultură ele erau preponderante ca suprafață și număr de familii, cuprindînd de peste două ori mai multe familii decît se aflau în gospodăriile colective. În acel an, începînd mișcarea de trecere în masă a țărănimii spre forma superioară a cooperatizării agricole, au intrat în gospodăriile colective mai multe familii decît au intrat în cele zece ani de la începutul colectivizării. Este deosebit de instructiv că imensa majoritate a acestor familii țărănești au trecut prin școala întovărășirilor.
Perioada de după Congresul al III-lea al partidului se caracterizează prin ritmul mult mai intens de creștere a gospodăriilor colective.
Trecerea în masă a țărănimii spre colectivizare s-a accentuat după Plenara C.C. din 30 iunie-1 iulie 1961 și din altele după Constituția pe țară a colectivizării din decembrie 1961. Lucrările Constituției și chemarea adresată de colectivități au avut un mare ecou în rîndurile întregii țărănimii.
Munca politică desăvîrată de organele și organizațiile de partid, de întregul activ de partid pentru lămurirea și convingerea țărănimii a luat caracterul unei dîni cele mai largi acțiuni politice și organizatorice de masă a partidului.
O trăsătură fundamentală a politicii noastre la sate constă în faptul că partidul a concentrat permanent eforturile principale în direcția consolidării economice a gospodăriilor colective, astfel ca ele, prin exemplul viu al rezultatelor obținute în producție și în ridicarea nivelului de trai al colectivizatorilor, să devină un mijloc puternic de convingere a maselor țărănești că numai aceasta este drumul pe care trebuie să-l urmeze.
Încheierea colectivizării spulberă definitiv toarele reacționare că țărănimia ar fi chibburile refractare socialismului. Știrea trecerii în masă a țărănimii pe calea colectivizării, a fost primită cu mare dezamăgire și amărăciune de foștii exploatare, de ideologii capitalismului, pentru că această măreață victorie a socialismului înseamnă năruirea pentru totdeauna a speranțelor lor în restabilitatea vechilor rînduiri. (aplaude).
Transfugii prîpășiți la posturile de radio imperialiste deping trecerea țărănimii pe făgașul socialismului și vorbesc cu nostalgie despre „amintirea evocatoare a unui trecut fericit”, despre „satul pitoresc și patriarhal de altădată”. Cum arăta satul acesta „pitoresc și patriarhal”, care era trecutul acesta „fericit”? Țărănimia își amintește foarte bine de anul cînd muceca din zori pînă în noaptea pe pămîntul moșierilor și chibburilor, neavînd nici cele mai elementare condiții de via-

Mari succese în dezvoltarea întregii economii naționale

Tovarăși,
La lucrările sesiunii noastre participă, alături de deputații Marii Adunări Naționale, 11.000 de invitați: președinții tuturor gospodăriilor colective, specialiștii care lucrează nemijlocit în producția agricolă, lucrătorii din gospodăriile de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, oamenii de știință, inginerii și muncitorii fruntași din uzinele constructoare de mașini agricole și din industria chimică, lucrătorii de partid și de stat.
Acest caracter cu adevărat reprezentativ al sesiunii de față oglindește profundul democratism al regimului nostru, o participare nemijlocită la conducerea statului a poporului muncitor, fîrșitor al destinelor sale.
Sesiunea va face bilanțul uriașei activități desăvîrate de oamenii muncii, sub conducerea partidului, pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii; vom avea de dezbătut problemele privind creșterea continuă a producției agricole, reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător cu cerințele noului stadiu de dezvoltare, asigurarea agriculturii socialiste cu cadre de specialiști. Adoptarea măsurilor supuse dezbaterii Marii Adunări Naționale va aduce o prețioasă contribuție la ridicarea agriculturii pe o treaptă superioară, la consolidarea victoriei repurtate prin înfăptuirea colectivizării.
Profunde transformări revoluționare care au avut loc la sate s-au înfăptuit în condițiile dezvoltării întregii economii naționale pe o linie meru ascendentă, echilibrată, toate ramurile crescînd armonios, în ritm susținut.

Realizările primului trimestru al acestui an, care va încheia prima jumătate a planului de 6 ani, deosebit de prevederile planului și înregistrează o înălțare de perioadă corespunzătoare a anului trecut un spor de circa 13 la sută pe ansamblul industriei. Am produs în trimestrul I al acestui an de 2-3 ori mai multă energie electrică, fontă, otel, produse sîdică și altele decît în tot anul 1958.
Rezultatele obținute pînă în prezent în realizarea planului de 6 ani arată că sarcinile stabilite de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. vor fi îndeplinite cu succes.
Dezvoltarea multilaterală a economiei, ritmul înalt de creștere a producției în toate ramurile industriei, au dus an de an la extinderea relațiilor economice externe, la creșterea și îmbunătățirea structurii exportului, la lărgirea volumului și nomenclaturii importului. În prezent țara noastră are relații comerciale cu peste 80 de țări; volumul total al comerțului exterior a sporit între 1949-1961 de peste 4 ori.
În agricultură media anuală a producției totale de cereale în anii 1956-1960 a depășit cu 1.170.000 tone, iar în 1961 cu 2.600.000 tone media anilor 1934-1938; la floarea-soarelui produc-

mare randament, au permis ca o parte tot mai mare din sporul de producție să se realizeze pe seama creșterii productivității muncii.
Realizările primului trimestru al acestui an, care va încheia prima jumătate a planului de 6 ani, deosebit de prevederile planului și înregistrează o înălțare de perioadă corespunzătoare a anului trecut un spor de circa 13 la sută pe ansamblul industriei. Am produs în trimestrul I al acestui an de 2-3 ori mai multă energie electrică, fontă, otel, produse sîdică și altele decît în tot anul 1958.
Rezultatele obținute pînă în prezent în realizarea planului de 6 ani arată că sarcinile stabilite de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. vor fi îndeplinite cu succes.
Dezvoltarea multilaterală a economiei, ritmul înalt de creștere a producției în toate ramurile industriei, au dus an de an la extinderea relațiilor economice externe, la creșterea și îmbunătățirea structurii exportului, la lărgirea volumului și nomenclaturii importului. În prezent țara noastră are relații comerciale cu peste 80 de țări; volumul total al comerțului exterior a sporit între 1949-1961 de peste 4 ori.
În agricultură media anuală a producției totale de cereale în anii 1956-1960 a depășit cu 1.170.000 tone, iar în 1961 cu 2.600.000 tone media anilor 1934-1938; la floarea-soarelui produc-

multilateral, pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, de colaborarea și înțelesurile țărănești cu țările socialiste. (aplaude puternice).
Țările lagărului socialist largesc și perfecționează coordonarea planurilor de dezvoltare economică, specializarea și cooperarea în diferite ramuri de producție, schimbul de experiență în domeniul realizărilor tehnico-științifice, adîncind diviziunea internațională socialistă a muncii și valorificînd mai bine avantajele sistemului economic socialist. Aceasta contribuie la înălțarea economiei naționale a fiecărei țări,

organizația largă a țărănimii, care în întreaga ei activitate a urmat Partidului Comunist, Frontul Plugarilor, condus de eminentul om de stat și înflăcăratul patriot dr. Petru Groza.
Într-un termen istoricește extrem de scurt, sub conducerea partidului, clasa muncitoare aliată cu țărănimia a intrat și a izgonit de la putere clasele exploatare, a cucerit întreaga putere, a naționalizat principalele mijloace de producție, și a trecut la construirea societății socialiste. (aplaude).

adevărată școală, care a educat masele țărănești în spiritul muncii în comun, le-a deprins cu organizarea socialistă a muncii, a înlesnit trecerea lor la gospodăria colectivă.
În 1949 se numărau în total 3.067.000 de gospodării individuale. De la constituirea în 1949 a primelor gospodării agricole colective — pionierii agriculturii noastre socialiste — sectorul colectivizat a crescut treptat, ajungînd să cuprindă în anul 1962 un număr de 166.000 de familii cu 664.000 hectare suprafață arabilă.
Începînd din 1952 s-a luat curs spre înfăptuirea întovărășirilor agricole, care au cuprins chiar în primul an 84.000 de familii, cu 188.000 hectare suprafață arabilă. În anul următor, ritmul transformării socialiste a agriculturii s-a accentuat; întovărășirile au crescut mult mai repede decît gospodăriile colective, cuprindînd tot mai multe familii și suprafețe tot mai mari de teren.
În 1959, în întovărășiri se aflau 1.767.000 de familii, cu 2.988.000 hectare teren arabil. În cadrul sectorului cooperatist din agricultură ele erau preponderante ca suprafață și număr de familii, cuprindînd de peste două ori mai multe familii decît se aflau în gospodăriile colective. În acel an, începînd mișcarea de trecere în masă a țărănimii spre forma superioară a cooperatizării agricole, au intrat în gospodăriile colective mai multe familii decît au intrat în cele zece ani de la începutul colectivizării. Este deosebit de instructiv că imensa majoritate a acestor familii țărănești au trecut prin școala întovărășirilor.
Perioada de după Congresul al III-lea al partidului se caracterizează prin ritmul mult mai intens de creștere a gospodăriilor colective.
Trecerea în masă a țărănimii spre colectivizare s-a accentuat după Plenara C.C. din 30 iunie-1 iulie 1961 și din altele după Constituția pe țară a colectivizării din decembrie 1961. Lucrările Constituției și chemarea adresată de colectivități au avut un mare ecou în rîndurile întregii țărănimii.
Munca politică desăvîrată de organele și organizațiile de partid, de întregul activ de partid pentru lămurirea și convingerea țărănimii a luat caracterul unei dîni cele mai largi acțiuni politice și organizatorice de masă a partidului.
O trăsătură fundamentală a politicii noastre la sate constă în faptul că partidul a concentrat permanent eforturile principale în direcția consolidării economice a gospodăriilor colective, astfel ca ele, prin exemplul viu al rezultatelor obținute în producție și în ridicarea nivelului de trai al colectivizatorilor, să devină un mijloc puternic de convingere a maselor țărănești că numai aceasta este drumul pe care trebuie să-l urmeze.
Încheierea colectivizării spulberă definitiv toarele reacționare că țărănimia ar fi chibburile refractare socialismului. Știrea trecerii în masă a țărănimii pe calea colectivizării, a fost primită cu mare dezamăgire și amărăciune de foștii exploatare, de ideologii capitalismului, pentru că această măreață victorie a socialismului înseamnă năruirea pentru totdeauna a speranțelor lor în restabilitatea vechilor rînduiri. (aplaude).
Transfugii prîpășiți la posturile de radio imperialiste deping trecerea țărănimii pe făgașul socialismului și vorbesc cu nostalgie despre „amintirea evocatoare a unui trecut fericit”, despre „satul pitoresc și patriarhal de altădată”. Cum arăta satul acesta „pitoresc și patriarhal”, care era trecutul acesta „fericit”? Țărănimia își amintește foarte bine de anul cînd muceca din zori pînă în noaptea pe pămîntul moșierilor și chibburilor, neavînd nici cele mai elementare condiții de via-

adevărată școală, care a educat masele țărănești în spiritul muncii în comun, le-a deprins cu organizarea socialistă a muncii, a înlesnit trecerea lor la gospodăria colectivă.
În 1949 se numărau în total 3.067.000 de gospodării individuale. De la constituirea în 1949 a primelor gospodării agricole colective — pionierii agriculturii noastre socialiste — sectorul colectivizat a crescut treptat, ajungînd să cuprindă în anul 1962 un număr de 166.000 de familii cu 664.000 hectare suprafață arabilă.
Începînd din 1952 s-a luat curs spre înfăptuirea întovărășirilor agricole, care au cuprins chiar în primul an 84.000 de familii, cu 188.000 hectare suprafață arabilă. În anul următor, ritmul transformării socialiste a agriculturii s-a accentuat; întovărășirile au crescut mult mai repede decît gospodăriile colective, cuprindînd tot mai multe familii și suprafețe tot mai mari de teren.
În 1959, în întovărășiri se aflau 1.767.000 de familii, cu 2.988.000 hectare teren arabil. În cadrul sectorului cooperatist din agricultură ele erau preponderante ca suprafață și număr de familii, cuprindînd de peste două ori mai multe familii decît se aflau în gospodăriile colective. În acel an, începînd mișcarea de trecere în masă a țărănimii spre forma superioară a cooperatizării agricole, au intrat în gospodăriile colective mai multe familii decît au intrat în cele zece ani de la începutul colectivizării. Este deosebit de instructiv că imensa majoritate a acestor familii țărănești au trecut prin școala întovărășirilor.
Perioada de după Congresul al III-lea al partidului se caracterizează prin ritmul mult mai intens de creștere a gospodăriilor colective.
Trecerea în masă a țărănimii spre colectivizare s-a accentuat după Plenara C.C. din 30 iunie-1 iulie 1961 și din altele după Constituția pe țară a colectivizării din decembrie 1961. Lucrările Constituției și chemarea adresată de colectivități au avut un mare ecou în rîndurile întregii țărănimii.
Munca politică desăvîrată de organele și organizațiile de partid, de întregul activ de partid pentru lămurirea și convingerea țărănimii a luat caracterul unei dîni cele mai largi acțiuni politice și organizatorice de masă a partidului.
O trăsătură fundamentală a politicii noastre la sate constă în faptul că partidul a concentrat permanent eforturile principale în direcția consolidării economice a gospodăriilor colective, astfel ca ele, prin exemplul viu al rezultatelor obținute în producție și în ridicarea nivelului de trai al colectivizatorilor, să devină un mijloc puternic de convingere a maselor țărănești că numai aceasta este drumul pe care trebuie să-l urmeze.
Încheierea colectivizării spulberă definitiv toarele reacționare că țărănimia ar fi chibburile refractare socialismului. Știrea trecerii în masă a țărănimii pe calea colectivizării, a fost primită cu mare dezamăgire și amărăciune de foștii exploatare, de ideologii capitalismului, pentru că această măreață victorie a socialismului înseamnă năruirea pentru totdeauna a speranțelor lor în restabilitatea vechilor rînduiri. (aplaude).
Transfugii prîpășiți la posturile de radio imperialiste deping trecerea țărănimii pe făgașul socialismului și vorbesc cu nostalgie despre „amintirea evocatoare a unui trecut fericit”, despre „satul pitoresc și patriarhal de altădată”. Cum arăta satul acesta „pitoresc și patriarhal”, care era trecutul acesta „fericit”? Țărănimia își amintește foarte bine de anul cînd muceca din zori pînă în noaptea pe pămîntul moșierilor și chibburilor, neavînd nici cele mai elementare condiții de via-

Vineri 27 aprilie s-a deschis în Capitală sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne. Sesiunea își desfășoară lucrările în Pavilionul Expoziției Economiei Naționale.
Întregul București trăiește atmosfera acestui eveniment deosebit. Marile bulevarde, străzile principale ale orașului, cîldirile centrale sînt împodobite. Pretutindeni sînt steguri tricolore și roșii. Pe mari panouri sînt înscrise urări de succes lucrătorilor sesiunii.
La sesiune participă, alături de deputații Marii Adunări Naționale, 11.000 de invitați: președinții gospodăriilor agricole colective, specialiștii care lucrează nemijlocit în producția agricolă, lucrătorii din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, oamenii de știință și culturi, inginerii și muncitorii fruntași din uzinele constructoare de mașini și din industria chimică, lucrătorii de partid și de stat.
Pe piepturile lor strălucesc înalte ordine și medali ale

R. P. Romîne, medalia „în cinstea încheierii colectivizării agriculturii”.
La sesiune asistă șefii misiunilor diplomatice acreditate în R. P. Romîna, corespondenții permanenți ai presei străine la București, trimișii speciali ai unor agenții de presă și ziar de peste hotare.
Fundalul tribunei prezidiului este dominat de stema Republicii Populare Romîne.
Sostirea conducătorilor partidului și statului este împingătoare cu aplauze furtunoase și ovacii. Rîsună puternice urale.
În tribuna prezidiului, în loja din dreapta (sau loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Boriță, Nicolae Ceaușescu, Chirilă Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Dumitru Colu, Leonie Răduț, Leonida Sădăjan, Mihail Dalea, Alexandru Brîndăneanu.
În loja din stînga sau loc membrii Consiliului de Stat al R. P. Romîne.
În tribuna prezidiului se află membrii și membrii supleanți

al C.C. al P.M.R., miniștrii. Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, declară deschise lucrările sesiunii.
Sesiunea a adoptat următoarea ordine de zi:
1. Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.
2. Protecția de lege cu privire la înfăptuirea Constituției Superioare al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale.
Primit cu puternice aplauze și ovacii îndelungate, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, prezintă Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.
Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost susținută în repetate rînduri cu aplauze furtunoase și ovacii.
În timpul prînzului comisie pentru agricultură și silvicultură, administrativă și juridică

ale Marii Adunări Naționale s-au întrunit pentru a studia și a întocmi un raport comun asupra proiectului de lege cu privire la înfăptuirea Constituției Superioare al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale, deus de Consiliul de Miniștrii la Biroul MAN. Totodată proiectul de lege a fost distribuit tuturor deputaților.
Ședința de după-amiază a început la ora 17. Tîmînd seama de deosebita însemnătate a problemelor supuse spre examinare și de faptul că un număr mare de invitați și-au exprimat dorința de a lua cuvîntul, Marele Adunare Națională a aprobat în unanimitate ca în afara de deputați la discuții să participe și invitați.
A început discuția generală la ambele puncte de pe ordinea de zi a sesiunii.
Au luat cuvîntul președintele Consiliului de Miniștrii, Ion Gheorghe Maurer, deputatul Vasile Vlăcu, prim-secretar al comitetului regional Dobrogea al P.M.R., Ion Negoiță, președintele GAC din comuna Pechea, regiunea Galaf, deputatul Ion Predescu, președintele Sfatului popular al regiunii Oltenia, Gheorghe Stoica, pre-

ședintele GAC din comuna Nicolae Bălcescu, regiunea Iași, Pavel Mudura, director la GAS din comuna Iosia, regiunea Crișana, Dumitru Cîrstea, președintele GAC din comuna Drănovăț, regiunea Argeș, deputatul Ion Popa, președintele GAC din comuna Bălcoacu, regiunea Mureș Autonomă Maghiară, Constantin Lomaka, inginer agronom la GAS din comuna Padina regiunea Ploiești, Gheorghe Tudor, director la SMT Ciulnița, regiunea București, Alexandru Csege, președintele GAC din Salonta, regiunea Crișana, deputatul Constantin Alexei, președintele GAC din comuna Calafindești, regiunea Suceava, Alexandru Tripsa, secretarul Comitetului de partid al uzinelor de tractoare din Brașov, Vasile Rota, președintele GAC din comuna Drăgușeni, regiunea Maramureș, Aurora Poigăr, inginer agronom la GAS din satul Mercina, regiunea Banat, deputatul Vasile Valda, prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R. și Dobrița Dîma, președinte GAC din comuna Plăoiești, regiunea București.
Lucrările sesiunii continuă. (Agerpres)

adevărată școală, care a educat masele țărănești în spiritul muncii în comun, le-a deprins cu organizarea socialistă a muncii, a înlesnit trecerea lor la gospodăria colectivă.
În 1949 se numărau în total 3.067.000 de gospodării individuale. De la constituirea în 1949 a primelor gospodării agricole colective — pionierii agriculturii noastre socialiste — sectorul colectivizat a crescut treptat, ajungînd să cuprindă în anul 1962 un număr de 166.000 de familii cu 664.000 hectare suprafață arabilă.
Începînd din 1952 s-a luat curs spre înfăptuirea întovărășirilor agricole, care au cuprins chiar în primul an 84.000 de familii, cu 188.000 hectare suprafață arabilă. În anul următor, ritmul transformării socialiste a agriculturii s-a accentuat; întovărășirile au crescut mult mai repede decît gospodăriile colective, cuprindînd tot mai multe familii și suprafețe tot mai mari de teren.
În 1959, în întovărășiri se aflau 1.767.000 de familii, cu 2.988.000 hectare teren arabil. În cadrul sectorului cooperatist din agricultură ele erau preponderante ca suprafață și număr de familii, cuprindînd de peste două ori mai multe familii decît se aflau în gospodăriile colective. În acel an, începînd mișcarea de trecere în masă a țărănimii spre forma superioară a cooperatizării agricole, au intrat în gospodăriile colective mai multe familii decît au intrat în cele zece ani de la începutul colectivizării. Este deosebit de instructiv că imensa majoritate a acestor familii țărănești au trecut prin școala întovărășirilor.
Perioada de după Congresul al III-lea al partidului se caracterizează prin ritmul mult mai intens de creștere a gospodăriilor colective.
Trecerea în masă a țărănimii spre colectivizare s-a accentuat după Plenara C.C. din 30 iunie-1 iulie 1961 și din altele după Constituția pe țară a colectivizării din decembrie 1961. Lucrările Constituției și chemarea adresată de colectivități au avut un mare ecou în rîndurile întregii țărănimii.
Munca politică desăvîrată de organele și organizațiile de partid, de întregul activ de partid pentru lămurirea și convingerea țărănimii a luat caracterul unei dîni cele mai largi acțiuni politice și organizatorice de masă a partidului.
O trăsătură fundamentală a politicii noastre la sate constă în faptul că partidul a concentrat permanent eforturile principale în direcția consolidării economice a gospodăriilor colective, astfel ca ele, prin exemplul viu al rezultatelor obținute în producție și în ridicarea nivelului de trai al colectivizatorilor, să devină un mijloc puternic de convingere a maselor țărănești că numai aceasta este drumul pe care trebuie să-l urmeze.
Încheierea colectivizării spulberă definitiv toarele reacționare că țărănimia ar fi chibburile refractare socialismului. Știrea trecerii în masă a țărănimii pe calea colectivizării, a fost primită cu mare dezamăgire și amărăciune de foștii exploatare, de ideologii capitalismului, pentru că această măreață victorie a socialismului înseamnă năruirea pentru totdeauna a speranțelor lor în restabilitatea vechilor rînduiri. (aplaude).
Transfugii prîpășiți la posturile de radio imperialiste deping trecerea țărănimii pe făgașul socialismului și vorbesc cu nostalgie despre „amintirea evocatoare a unui trecut fericit”, despre „satul pitoresc și patriarhal de altădată”. Cum arăta satul acesta „pitoresc și patriarhal”, care era trecutul acesta „fericit”? Țărănimia își amintește foarte bine de anul cînd muceca din zori pînă în noaptea pe pămîntul moșierilor și chibburilor, neavînd nici cele mai elementare condiții de via-

adevărată școală, care a educat masele țărănești în spiritul muncii în comun, le-a deprins cu organizarea socialistă a muncii, a înlesnit trecerea lor la gospodăria colectivă.
În 1949 se numărau în total 3.067.000 de gospodării individuale. De la constituirea în 1949 a primelor gospodării agricole colective — pionierii agriculturii noastre socialiste — sectorul colectivizat a crescut treptat, ajungînd să cuprindă în anul 1962 un număr de 166.000 de familii cu 664.000 hectare suprafață arabilă.
Începînd din 1952 s-a luat curs spre înfăptuirea întovărășirilor agricole, care au cuprins chiar în primul an 84.000 de familii, cu 188.000 hectare suprafață arabilă. În anul următor, ritmul transformării socialiste a agriculturii s-a accentuat; întovărășirile au crescut mult mai repede decît gospodăriile colective, cuprindînd tot mai multe familii și suprafețe tot mai mari de teren.
În 1959, în întovărășiri se aflau 1.767.000 de familii, cu 2.988.000 hectare teren arabil. În cadrul sectorului cooperatist din agricultură ele erau preponderante ca suprafață și număr de familii, cuprindînd de peste două ori mai multe familii decît se aflau în gospodăriile colective. În acel an, începînd mișcarea de trecere în masă a țărănimii spre forma superioară a cooperatizării agricole, au intrat în gospodăriile colective mai multe familii decît au intrat în cele zece ani de la începutul colectivizării. Este deosebit de instructiv că imensa majoritate a acestor familii țărănești au trecut prin școala întovărășirilor.
Perioada de după Congresul al III-lea al partidului se caracterizează prin ritmul mult mai intens de creștere a gospodăriilor colective.
Trecerea în masă a țărănimii spre colectivizare s-a accentuat după Plenara C.C. din 30 iunie-1 iulie 1961 și din altele după Constituția pe țară a colectivizării din decembrie 1961. Lucrările Constituției și chemarea adresată de colectivități au avut un mare ecou în rîndurile întregii țărănimii.
Munca politică desăvîrată de organele și organizațiile de partid, de întregul activ de partid pentru lămurirea și convingerea țărănimii a luat caracterul unei dîni cele mai largi acțiuni politice și organizatorice de masă a partidului.
O trăsătură fundamentală a politicii noastre la sate constă în faptul că partidul a concentrat permanent eforturile principale în direcția consolidării economice a gospodăriilor colective, astfel ca ele, prin exemplul viu al rezultatelor obținute în producție și în ridicarea nivelului de trai al colectivizatorilor, să devină un mijloc puternic de convingere a maselor țărănești că numai aceasta este drumul pe care trebuie să-l urmeze.
Încheierea colectivizării spulberă definitiv toarele reacționare că țărănimia ar fi chibburile refractare socialismului. Știrea trecerii în masă a țărănimii pe calea colectivizării, a fost primită cu mare dezamăgire și amărăciune de foștii exploatare, de ideologii capitalismului, pentru că această măreață victorie a socialismului înseamnă năruirea pentru totdeauna a speranțelor lor în restabilitatea vechilor rînduiri. (aplaude).
Transfugii prîpășiți la posturile de radio imperialiste deping trecerea țărănimii pe făgașul socialismului și vorbesc cu nostalgie despre „amintirea evocatoare a unui trecut fericit”, despre „satul pitoresc și patriarhal de altădată”. Cum arăta satul acesta „pitoresc și patriarhal”, care era trecutul acesta „fericit”?

Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. I-a)

... omenească: de lipsa de pămint, apăsarea moșterului, cămătarului, percepătorului, biculul vâtafului și patul de armă al Jandarmului; de înăbușirea în sînge a răscoselelor, cînd cuțitul ajungea la os și fărâncea se ridica împotriva stăpînirii boierești, ca în 1907 cînd au fost ucisi 11.000 de țărani, iar alte zeci de mii au umplut cenele și închisorile.

Recensămîntul din 1930 a răsit 700.000 de familii (țărănești fără nîc un pețec de pămînt; alte 810.000 familii nu aveau, în medie, decît un pogan. În același timp însă, un număr de 12.200 de moșteri stăteau o suprafață arabilă mai mare decît 2.460.000 de hectare în țărănești laolaltă.

Statistica făcută de Ministerul Agriculturii în 1935 a arătat că aproape 37 la sută din gospodăriile țărănești nu aveau nici o vîță de muncă, o treime nu aveau nici o vacă, aproape o jumătate nîc un porc și nîc o oale. Monografia făcută de Institutul de Științe Sociale în 1938 a răsit un plug la 3 gospodării, o grăpă la 4 gospodării cu suprafețe între 1-3 hectare. Milioane de țărani care nu își puteau asigura pe mica proprietate de pămînt existența lor și a copiilor, erau îndatoraiți pînă în gît la banche și cîmătari, din cauza ratelor pe care trebuiau să le plătească pentru așa-zisa împrumuturi, și împrumuturilor făcute pentru cumpărarea de vite sau unelte, a împrumuturilor și dobînzilor. În 1929, după datele comunistilor burhezi, aproape 2,5 milioane de mîci gospodării țărănești aveau datorii de 37,4 miliarde de lei.

După datele oficiale ale vremii, analfabetismul eorndinea mai mult de jumătate din totalul populației rurale, iar asistența medicală la sate lipsea aproape cu desăvîrșire: 20 la sută din copiii pînă la un an muriau cu zile din cauza bolilor sociale și a lipsei de hrană.

Acasta era satul „pitoresc”, „vîta patriarhală și fericită” a cășănelor din trecut. Revoluția socialistă, înfăptuită de clasele muncitoare, în alianță cu țărănimca, sub conducerea partidului nostru, a pus capăt pentru totdeauna, ca un viș ur, acastei stări de lucruri, schimbînd radical viața maselor țărănești. (aplauze prelungele).

Statul a îndreptat spre agricultură, în ultimii 12 ani investiții în valoare de peste 23 miliarde de lei, din care cea mai mare parte pentru mașini și utilitaje. Agricultură dispune astăzi de 64.000 de tractoare agricole, 80.000 semănătoare mecanice, 25.000 de combine pentru pîșose și alte mașini agricole. Flotațiile de mașini și tractoare sînt îndeplinite cu cîinste sar-

... cînlle tratate de partid și guvern, ajută gospodăriile colective în organizarea și planificarea producției, în executarea lucrărilor agricole la timp și în bune condiții tehnice, ceea ce a permis țărănimii să obțină recolte tot mai mari.

Creditele acordate de stat în condiții avantajoase gospodăriilor colective pentru dezvoltarea multilaterală a producției, întărirea economică și creșterea averii obștești se ridică numai în ultimii trei ani la peste 1.726 milioane de lei.

Partidul și guvernul au acordat o atenție permanentă a interesării materiale a țărănimii în creșterea producției agricole-marfă.

O importanță deosebită în aplicarea acestor politici a avut-o destăinarea cotelor obligatorii și așezarea, la temelia relațiilor economice între stat și țărănimie, a contractelor pentru vânzarea produselor agricole la prețuri avantajoase. Sistemul de contracte — pregătît prin măsuri introduse treptat din 1953, — a contribuit în măsură considerabilă la creșterea și de an a producției agricole și a volumului de produse agricole intrat în fondul central. Numai în anul 1961, veniturile țărănești ale țărănimii, provenite din vânzării către stat și-au ridicat la aproape 9 miliarde de lei.

Au crescut continuu puțerea de cumpărare și nivelul de trai material și cultural al țărănimii, care se hrănește și se îmbracă mai bine decît în trecut, consumă mai multă carne, zahăr, lapte, cumpără mai multe produse industriale, textile, încălțăminte, mobilă, produse electrotehnice și alte mărfuri de uz casnic. În ultimii trei ani, numai prin rețeaua rurală a cooperatelor de consum au fost vîndute mărfuri în valoare de 31 miliarde lei. În perioada 1956-1961 s-au construit la sate peste o jumătate de milion de case de locuit; pînă la sfîrșitul anului 1962 numărul sațelor electrice va ajunge la aproape 4.500.

Pe lângă extinderea rețelei de sațele orășenești și din centre rurale, astăzi funcționează în mediul rural 2.000 de case de neșteri și aproape 3.000 circumscripții medicale-sanitare, cu peste 6.000 de medici.

Analfabetismul a fost lichidat încă în cursul primului cîcinal. În ultimii trei ani au fost construite la sate aproape 800 școli de oasă: întregul tineret de vîrșă scolară, în număr de 1.860.000, a fost cuprins în învățămîntul general de 7 ani; statul asigură fiilor de țărani largi posibilități de a studia pînă la cele mai înalte trepte ale învățămîntului și culturii. Peste 11.600 cîmînă culturale și case de citit, mai mult de 3.300 de cinematografe, mii și mii de formatii artistice și teatre de amatori fac să înflorască și cu zi viața culturală a sațelor noastre.

Căile creșterii continue a producției agricole vegetale și animale

Tovarăși,
Una din trăsăturile cele mai importante ale procesului construcției socialiste la sate, o constituie creșterea continuă, în întreaga această perioadă, a producției agricole vegetale și animale.

S-a dezvoltat în mod deosebit cultura cerealelor, în primul rînd a grului și porumbului, care ocupă aproape 72 la sută din suprafața arabilă. Au cunoscut o puternică dezvoltare culturile de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi și legume.

Potriviți Direcțivelor celui de-al III-lea Congres al partidului, pînă în 1965 va trebui să ajungem, în condiții climatice normale, la o producție medie la hectar de 1.800 kg la grâu, 2.500—2.800 kg la porumb, cel puțin 1.500 kg la floarea-soarelui, 25.000 kg la sfeclă de zahăr peste 15.000 kg la cartofi.

Rezultatele obținute pînă acum sînt încurajatoare. Multe gospodării colective și gospodării de stat din toată regiunea țării au realizat încă în 1960 producții medii stabilite de Congres pentru 1965.

738 gospodării colective au recoltat peste 1.800 kg grâu în medie la hectar, iar 60 gospodării de stat au depășit producția medie de 2.500 kg grâu la hectar.

La porumb 931 gospodării colective au obținut peste 2.600 kg la hectar, iar 91 gospodării de stat au depășit media de 3.500 kg boabe la hectar. Gospodăriile colective din Sîntana — regiunea Crișana, Plopu — regiunea Gălăț, Simion — regiunea Dobrogea, Alioșești — regiunea București, Seaca de Cîrb — regiunea Oltenia, gospodăriile agricole de stat Ion Roată și Mărcușești — regiunea

București, Ovidiu — regiunea Dobrogea, Grabău — regiunea Banat și altele, au recoltat în medie de pe toată suprafața cultivată peste 5.000 kg porumb boabe la hectar pe terenuri neirigate.

Acaste rezultate arată că de urias sînt rezervele de sporire a producției de care dispune întreaga agricultură. Experiența gospodăriilor fruntașe dovedește că organizînd temeinic muncca pentru valorificarea deplină a acestor rezerve, generalizînd sistematic și perseverent experiența înaintașii, toate gospodăriile colective și gospodăriile de stat vor putea realiza producții la nivelul sarcinilor stabilite de Congres.

Numeroase gospodării colective și de stat și-au propus și în acest an să obțină pe o suprafață de 600.000 hectare, recolte de porumb boabe de peste 5.000 kg la hectar pe terenuri neirigate.

Constătarea pe tară a țărănilor colectivizati, care a avut loc la sfîrșitul anului trecut, a examinat cu competență și spirit de răspundere, în ședințele plenare și pe comisi, problemele creșterii producției de cereale și plante tehnice și pe baza realizărilor științifice și a experienței gospodăriilor fruntașe a făcut recomandări deosebit de prețioase. Așa cum s-a subliniat la Consistănta, pentru obținerea unor recolte bogate trebuie dată o deosebită atenție pregătirii și fertilizării solului, folosirii semînțelor din soluri superioare, semănăturii la timpul optim și în condiții bune, asigurării unei densități optime de plante la hectar și executării la timp a lucrărilor necesare de îngrijire și recoltare a culturilor.

... În toamnă s-au însemînat 3.200.000 ha cu grâu, din care 1.800.000 ha cu semînțe din soluri de mare productivitate. Semănăturile au loșit din lămă fără pierderi și se prezintă bine dezvoltate. Pe o suprafață de peste 4 milioane de hectare s-au făcut arături adînci de toamnă, ceea ce permite ca cea mai mare parte a porumbului, floriceorului, sfeclii de zahăr, cartofilor și a altor culturi să se însemînteze în bune condiții. Vor fi însemîntate 3.900.000 ha cu porumb din care aproape 2 milioane de hectare cu semînțe hibridă: la floarea-soarelui s-au asigurat pentru întreaga suprafață semînțe din soluri selecționate, productive și bogate în ulei.

Oamenii de știință și specialiștii cu multă experiență, fărâncea apreciază că rezervele de umiditate acumulate pînă acum în sol, mult mai mari decît în gîșii ani datorită zăpezilor și ploilor abundente din iarnă și primăvară, oferă condiții favorabile pentru dezvoltarea culturilor. Întreaga țărănimie colectivizată, mecanizată, specializată și tot oamenii muncii din agricultură, muncesc cu entuziasm, folosind toate mijloacele de care dispun pentru terminarea grabnică a însemnăturilor, pentru executarea tuturor lucrărilor la timp și la un înalt nivel tehnice.

Una din ramurile aducătoare de mari venituri, care permite gospodăriilor colective folosirea mai bună a forței de muncă și a experienței țărănimii colectivistice, este legumicultura. Se pot da numeroase exemple edificatoare cu privire la veniturile însemnate realizate de gospodăriile colective din cultura legumelor cu care aprovizionează orașele și centrele muncitorești. Astfel, gospodăria colectivă Dobrogești din zona de aprovizionare a orașului București, a cultivat cu legume în 1961 o suprafață de 63 hectare, realizînd venituri de 1.740.000 lei, revanșînd în medie 27.600 lei de hectar. Suma încasată din vânzarea legumelor a reprezentat 68 la sută din totalul veniturilor gospodăriei. Valoarea unei „trecături” a fost de 32.27 lei, din care 31 lei în bani.

Este un fapt pozitiv că aproape 1.600 gospodării colective din regiunile București, Oltenia, Gălăț și Banat, au organizat producerea de legume timpurii, iar suprafața ocupată cu culturile de legume în sectorul colectivizat a ajuns la circa 100.000 ha. Un număr de 44 gospodării colective din raionul Arad, au luat măsuri organizatorice pentru cultivarea în acest an a 1.132 ha cu legume din care 655 ha cu roșii timpurii.

Există toate condițiile ca legumicultura să cunoască un nou și puternic avînd chiar în cursul acestui an, asigurînd realizarea unor venituri sporite de către țărănimca colectivizată și a aprovizionarea populației orășenești cu produse proaspete, valoroase și de bună calitate în tot timpul anului.

În domeniul viticulturii, obiectivul principal este, așa cum am mai arătat și cu alte ocazii, extinderea suprafeței de vîță nobilă din soluri de mare productivitate și de calitate superioară, din care 30 la sută struguri de masă. În prezent suprafața totală a vîțelor este de 306.000 hectare. Din acestea 124.000 hectare sînt plantate cu vîță nobilă. Restul de 182.000 hectare sînt ocupate cu hibridii producători direcți. Circa 60 la sută din plantațiile de vîță altorii au soluri în proporție de peste 30 la sută, ceea ce împiedică obținerea de producții la nivelul potențialului podgoriilor noastre. Pentru realizarea sarcinilor noi stă în față, este necesar să se planteze noi suprafețe cu vîță nobilă din soluri de masă și vin. Noile plantații trebuie făcute în podgoriile cu tradiție, pe suprafețe mari, după un plan general de sistematizare, care să permită în perspectivă mecanizarea principalelor lucrări agricole. Vîțele hibride și cele nobile îmbătrînite și cu procent mare de goliuri vor fi dotate pentru măsura executării noulor plantații și a intrării acestora pe rod. În așa fel încît producția totală de struguri să nu se gîșă. Plantațiile trebuie făcute pe terenurile în pantă pe care sînt amenajate în terase care asigură conservarea solului și executarea mecanizată a lucrărilor de îngrijire a vîței.

Pentru aprovizionarea populației cu struguri de masă pe o perioadă cât mai îndelungată, este necesar să se extindă suprafețele timpurii în zonele cele mai favorabile. O dată cu mărirea suprafeței de vîță, trebuie îmbunătățită substanțial agrotehnica vîțoasă, aplicîndu-se pe scară largă experiențele gospodăriilor fruntașe și recomandările oamenilor de știință, astfel încît să se ajungă pînă în 1965 la o producție de cel puțin 1.400.000 tone de struguri.

În ceea ce privește pomicultura, sarcina este de a realiza o suprafață de 800.000 hectare de livezi, extinzîndu-se speciile

... cele mai valoroase. Planul general de dezvoltare a pomiculturii trebuie să țină seama de repartizarea floarelor speciilor în cele mai potrivite zone, creîndu-se bazine specializate în cultura mărului, părului, piersicului, ciresului și vișniului. O atenție sporită trebuie acordată piericului, cultură foarte valoroasă, care intră repede pe rod și dă o producție egală cu cea pe o perioadă lungă, din luna iunie pînă în octombrie. Plantarea noulor livezi trebuie făcută pe terenuri în pantă. Întervalele dintre rîndurile de pomi trebuie folosite pentru culturi furajere și alimentare.

Tovarăși,
În perioada colectivizării agriculturii, așa cum am mai arătat, a crescut numărul de animale la toate speciile, a sporit producția de lapte, carne, lînă și ouă.

Datorită sprînjului puternic acordat de stat prin credite în condiții avantajoase și materiale de construcții și prin folosirea mijloacelor proprii gospodăriilor colective au mărit numărul animalelor proprietate obștească în ritm rapid, ajungînd în luna aprilie a acestui an la 1.145.000 bovine, față de numai 92.100 în februarie 1958, la 940.000 porcine față de 88.500 și la 4.380.000 ovine față de 835.000.

Potriviți prevederilor Congresului al III-lea al partidului în 1965 trebuie să se realizeze o densitate medie la hectar de 40 de vaci, din care 20 de vaci: 70 de porcine și 40 de ovine — diferențial în funcție de condițiile concrete ale floarelor zone, iar gospodăriile colective trebuie să ajungă la o densitate a animalelor, proprietate obștească, de 23 bovine, din care 11 vaci, 33 porcine, 80 ovine.

Realizarea acestor sarcini este condiționată de asigurarea bazei furajere corespunzătoare, de creșterea în floare gospodării a unui efectiv corespunzător de animale medii din cele mai bune rase, de sporirea continuă a productivității animalelor.

Folosînd din plin ajutorul acordat de stat, mijloacele financiare proprii și resursele locale de materiale de construcții, gospodăriile colective și gospodăriile de stat trebuie să execute construcții înalte și igienice, cu cheltuieli reduse și pe terenuri care nu sînt potrivite culturilor, în apropierea resurselor de apă și a drumurilor de acces. La amplasarea și execuția construcțiilor, este necesar să se țină seama de toate măsurile orice împlinire cu toată înțelegere de fonduri și materiale, aplicîndu-se numai proiectele legitime.

Existența unui efectiv mai mare de animale, sprînjul acordat de stat pentru creșterea animalelor creează condiții pentru sporirea continuă a producției și a fondului de stat la carne. Acesta sporire trebuie să se realizeze la toate speciile — bovine, porcine, ovine, păsări.

Creșterea efectivelor de bovine va permite să se obțină în 1965 o producție anuală de circa 600.000 tone carne, care să asigure livrarea la fondul de stat a cel puțin 530.000 tone de carne în viu.

Cealea cea mai economică pentru a obține în condițiile noastre o cantitate cât mai mare de carne de vite destinate tăierii, este sporirea simțioasă a greutății acestora, corespunzător cu rasa animalelor.

Gospodăriile colective, folosînd în mod rațional pășunile ce li s-au pus la dispoziție, pot obține de la fiecare animal un spor însemnat de greutate cu cheltuieli reduse de furajare și de forță de muncă. Întreaga țărănimie trebuie să aibă grijă ca greutatea medie de 300 de kg la rasele ameliorate și 200 kg la rasele neameliorate este în interesul gospodăriei, care realizează în acest fel un plus însemnat de venituri. De exemplu, o gospodărie colectivă primește pentru un vițel creștat la 250 de kg și adus la cântărea la un preț de aproape două ori mai mare decît pentru același animal contractat la 100 de kg, calitate II-A.

Pentru multe gospodării colective, în special din zonele greu mecanizabile, este avantajoasă îngrășarea holtor, după ce acesăa au fost folosiți timp de cîțiva ani ca animale de muncă. Un bou îngrășat, a cărui valoare a fost amortizată prin muncă, poate să aducă gospodăriei un plus de venit de aproape 3.500 lei și o cantitate de carne pe care fondul de stat egală cu cea obținută de la doi mîlzași.

O sursă de venituri pentru țărănimca, care poate în același timp să aducă un spor important de carne, este îngrășarea vitelor din gospodăriile personale ale colectivizatiilor. Se apreciază că în 1965 vor fi aproape 1.500.000 de vaci în proprietate personală a colectivizatiilor; ele vor produce cel puțin 1.100.000 de vite, din care circa 600—600.000 vor fi destinate tăierii.

... torile Ministerului Industriei Alimentare și în gospodăriile colective din comunele care au tradiție în creșterea vitelor.
O sursă care asigură obținerea într-un termen mai scurt a unei producții sporite de carne, este creșterea porcilor. În acest domeniu gospodăriile agricole colective au obținut rezultate bune în ultimii ani: de la 23.000 de tone de carne vîndute statului în 1961, ele vor ajunge la circa 70.000 de tone în 1962, valorificînd pe această cale în condiții avantajoase porumbul și celelalte furaje.

Gospodăriile colective au toate posibilitățile să ajungă pînă în 1965 la o producție marfă de 2—2,5 milioane de porcine îngrășate, care va asigura gospodăriilor colective venituri anuale de circa 2 miliarde de lei.

Pentru a atinge asemenea niveluri de creștere a porcilor este necesar ca gospodăriile colective să-și creștine numărul de circa 300—320.000 de scroafe. Acestă sarcină este pe deplin realizabilă, ținînd cont că gospodăriile colective au avut în aprilie 1960, iar la sfîrșitul anului au vor ajunge la un efectiv de 200—220.000 scroafe.

Fiecare gospodărie colectivă trebuie să-și întocmească planuri concrete de creștere a porcilor pînă în anul 1965 prevăzînd îmbunătățirea continuă a procesului de reproducție și îngrășare, ameliorarea condițiilor de adăpostire, corelarea planului producției de carne cu cel al producției de furaje și asigurîndu-și rezerva de porcine.

Gospodăriile de stat ajung în 1962 la îngrășarea de 100 porcine livrate la 100 hectare arabil; prin concentrarea în comune a creșterii și îngrășării porcilor în gospodării mari și specializate, se vor trebui să ajungă în 1965 la un număr de 2.000.000 de porcine grași.

În ultimii ani, multe gospodării de stat au obținut rezultate frumoase în creșterea și îngrășarea porcilor. Însușindu-și experiența gospodăriilor fruntașe și organizînd mai bine creșterea și îngrășarea porcilor, gospodăriile de stat au toate condițiile pentru a îndeplini această sarcină de mare răspundere.

Un mijloc deosebit de important de creștere a producției de carne li constituie sporirea însemnată a efectivelor de păsări.
După datele ultimului recensămînt, numărul de păsări a ajuns la peste 74,5 milioane față de 37 milioane existente în 1960, iar producția de ouă a crescut în 1961 la 2.600 de milioane.

Rezultă din aceste date că efectivul de păsări necesar realizării producției de 120.000 de tone carne de pasăre în 1965, prevăzută în Directivile celui de-al III-lea Congres, există chiar în momentul de față. Acesta înseamnă că sarcinile pe care ni le-am propus în domeniul producției de carne de pasăre pot fi cu mult depășite în anul ce urmează; se va putea asigura astfel o creștere însemnată a ponderii cărnil de pasăre în producția totală de carne. La acești concluzii se poate ajunge dacă examinăm numărul cu totul scăzut de păsări din gospodăriile colective și de stat, față de suprafața pe care o dețin. Recensămîntul a arătat că la începutul anului 1962 au existat în gospodăriile de stat numai 1.237.000 păsări, iar în gospodăriile colective 1.600.000. În fiecare gospodărie colectivă și de stat există toate condițiile pentru a crește într-un termen scurt cel puțin 500—600 păsări la suta de hectare.

În acest an, cele mai multe gospodării colective au prevăzut în planurile de producție creșterea și dezvoltarea fermelor de păsări. Peste 2.500 de gospodării și-au organizat de pe acum asemenea ferme, folosînd construcții legitime realizate în cea mai mare măsură cu mijloace locale și valorificînd pentru hrană a păsărilor resursele furajere de care dispun. Merită să fie evidențiat exemplul gospodăriei colective Ceacu din raionul Călăț, regiunea București, care la suprafața de 3.000 de hectare și-a propus să sporească efectivul de păsări de la 600 la suta de hectare în 1961, la 1.200 în 1962. Pentru realizarea acestei creșteri importante, gospodăria și-a organizat un incubator propriu de tip cameră, ce poate fi făcut cu cheltuieli minime în orice gospodărie, și în care se produc 6.000 de puli în fiecare serie. Ea a vîndut anul trecut, în afară de puli de o zi, peste 15.000 de păsări și 60.000 de ouă, realizînd numai din creșterea păsărilor un venit total de peste 200.000 lei.

Comitetul regional de partid București și statul popular regional au luat măsuri de extindere a experienței pozitive a gospodăriei Ceacu și la alte 150 de unități, ceea ce va da posibilități să se organizeze ferme de păsări în marea majoritate a gospodăriilor colective din regiune, să se obțină încă în acest an o producție de 5 milioane de păsări.

În ce privește gospodăriile de stat, a fost întocmit un program de sporire a efectivelor de păsări la toate unitățile, care se nermăia creșterea producției de carne de pasăre (gîșii, curci,

raje, gîște) de la 3.000 de tone în viu planificat în 1962, la 9.500 de tone în 1965, iar a producției de ouă, de la 73 milioane, la 165 de milioane.

În afară de acțiunea pentru dezvoltarea creșterii păsărilor în toate unitățile gospodăriilor de stat, un număr de 51 de gospodării din jurul orașelor și centrelor muncitorești, vor fi organizate ca mari unități specializate de tip industrial pentru incubare, producție de carne și producție de ouă; ele vor fi deservite de 7 fabrici de nutrețuri combinate. Pentru această acțiune se vor aloca pînă în 1965 investiții suplimentare de 265 de milioane lei, ceea ce va permite să se obțină în aceste unități o producție de 12.500 de tone de carne și de 300 de milioane de ouă peste prevederile planului.

De o mare însemnătate pentru sporirea producției de carne de pasăre și ouă este organizarea creșterii păsărilor pe lângă moare aparținînd Ministerului Industriei Alimentare și Statului Populare, precum și pe lângă silozurile Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor agricole. Toate aceste unități trebuie să-și întocmească un program concret de creștere a păsărilor pe diferite speciile și a producției de ouă, cu ajutorul unor amenajări simple, legitime, executate cu mijloace locale, folosînd deseurile rezultate din activitatea moșilor și silozurilor.

Prin măsurile arătate se va putea realiza pînă în 1965 o producție totală de carne la toate speciile, de cea. 1.500.000 de tone în viu, respectiv o creștere de circa 50 la sută față de anul 1961.

Conducătorii gospodăriilor colective și gospodăriilor de stat trebuie să folosească rezultatele

bune obținute în unitățile cu cea mai înaltă experiență, să sporească productivitatea animalelor, să elimine pierderile, să valorifice cât mai bine furajele, astfel încît sporirea producției de carne să aibă loc în condițiile unei sistematice reduceri a prețurilor de cost și mării continue a veniturilor obținute în acest domeniu de activitate.

Producția de lapte de vacă a crescut în 1961 la 25,5 milioane hectolitri față de 21,3 realizat în 1959.

În aceeași perioadă producția medie pe vacă furajată a crescut de la 1.000 la 1.160 litri.

Se poate aprecia că pe baza efectivelor de vaci cel vom avea în 1965 — 2.900.000 capete — producția de lapte va crește la circa 40—43 milioane hectolitri. Există numeroase exemple încurajatoare în gospodăriile colective și gospodăriile de stat care permit să apreciem că sarcinile ce ni le-am propus cu privire la creșterea producției de lapte vor putea fi îndeplinite. Astfel, gospodăriile colective au obținut în 1961 de la vacile proprii peste 1.652 l. de lapte, în medie față de stat 3.000 de litri. Un număr de 58 de gospodării de stat au realizat de la 13.000 de vaci în medie peste 3.500 litri lapte, iar 113 gospodării agricole colective au obținut peste 2.500 litri de lapte la fiecare vacă furajată.

Este instructiv să arătăm situația producției de lapte la un număr de gospodării de stat din punct de vedere al efectivelor de vaci, al producției medii și al prețului de cost realizat în anul 1961.

G. A. S.	Nr. de vaci	Producția medie litri	Preț de cost lei/litru
Peștera — Dobrogea	110	4.053	1,05
Andrășești — București	99	4.198	1,07
Coșușca — Suceava	218	4.052	0,95
Sălar — Crișana	287	3.114	1,06
Vârșar — Banat	194	4.176	1,30

După cum se vede, aceste gospodării au obținut producții mari la un număr important de vaci.

Prețul de cost mediu realizat de aceste gospodării pe litru de lapte, a fost de 1,09 lei, ceea ce, desigur, reprezintă încă mult, față de posibilitățile mari de reducere a prețului de cost care există în gospodăriile de stat.

Gospodăria agricolă de stat Grabău, regiunea Banat a obținut în 1961 o producție medie și mai mare decît cele arătate mai sus și anume 5.036 de litri de la un număr de 188 vaci, producție pe care am dori să o obținem toate gospodăriile de stat și colective. Analizînd însă prețul de cost înregistrat în bilanțul acestei gospodării, se constată că acesta a fost de 2,75 lei pe litru față de 1,08 lei planificat, deci aproape de trei ori mai mare. Aceasta este de neînțeles. Dacă ar fi să dăm crezare celor cuprinse în bilanțul gospodăriei Grabău, ar trebui să admitem că creșterea producției medii de lapte este însoțită de o creștere și mai mare a prețului de cost. Este necesar să se examineze temeinic cauzele care au umplut prețul de cost și să se ia măsuri ca această gospodărie care a obținut atât de frumoase rezultate în creșterea producției de lapte, să poată deveni un exemplu și în domeniul costurilor de producție.

Ținînd seama de consumul crescut de lapte la orașe și sate, de necesitatea aprovizionării timplice cu materii primă a fabricilor de produse lactate pe care funcțiunile și a celor pe care le vom construi, a asigurării unor cantități din ce în ce mai mari de lapte frăș pentru creșterea tineretului bovin și porcine, trebuie să ne concentrăm atenția în direcția sporirii însemnate a producției de lapte în toate gospodăriile colective și de stat.

Ele vor trebui să asigure din prăsiile proprii și achiziții de vite din rase de mare productivitate, încercîndu-se a vaci prevăzută la suta de hectare, îmbunătățirea continuă a calității animalelor, furajarea judicioasă și generalizarea experienței unităților fruntașe. Îngrijirea vacilor trebuie încredințată unor cadre bine pregătite, cu experiență, pasionate în căutarea și aplicarea celor mai avansate metode de creștere a producției de lapte cu un conținut mare de grăsime și la un preț de cost redus. (aplauze).

Tovarăși,
Realizarea sarcinilor privind creșterea importantă a numărului de animale, precum și sporirea producției de carne, lapte, lînă, ouă este condiționată în mod nemijlocit de dezvoltarea considerabilă a bazei furajere.

Efectivele de animale calculate în unități vită mare se vor mări de la 6.987.000 la începutul anului 1962, la 7.985.000 în 1965.

Avem toate condițiile pentru a asigura din abundență, cantitativ și pe sorturi, nutrețurile pentru furajarea șeptulilor, precum și rezervele necesare, dispunem de o puternică bază cerealică și în primul rînd de porumb, care ocupă ponderea cea mai mare în furajarea animalelor. Să dăm deci cea mai mare atenție sporirii

producției la hectar a porumbului pentru boabe, siloz și mazăre verde, astfel ca în următorii ani să dublăm producția.

Pentru o furajare echilibrată a animalelor, este necesar să se dea o deosebită atenție plantelor bogate în proteină și în special culturile de mazăre, soia, trifoi și tuernă, la care trebuie extinse suprafețele și sporite simțitor producția la hectar.

O rezervă importantă în sporirea producției de furaje este extinderea culturilor duble și în primul rînd a porumbului pe terenurile de pe care s-a strîns recolta de mazăre și cereale păioase.

Țărănimca noastră are o îndelungată experiență în cultivarea printru porumb a dovleacului și fasolei. Anul trecut la gospodăria colectivă din comuna Simionoc, regiunea Dobrogea, de pe 150 ha în cultură intercalată s-a obținut o recoltă de 5.100 kg de porumb-boabe și 180 kg de fasole în medie la hectar; gospodăria colectivă din Valea Mică, Crișului, raionul Urziceni, a recoltat de pe o suprafață de 80 ha, în afară de 4.900 kg de porumb-boabe, alte 480 kg de fasole în medie la hectar.

Din cauzele făcute pe baza producțiilor realizate de un număr mare de gospodării colective din toate regiunile țării rezultă că din cele 3.900.000 de ha cu porumb, dacă s-ar cultiva în întregul pe 1.000.000 de hectare și fasole, — scoțînd numai o producție de 3.000

Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. II-a)

50 la sută din suprafața agricolă a țării. În regiunea Hunedoara, pășunile și fânețele ocupă peste 60 la sută din suprafața agricolă. În regiunea Cluj 50 la sută; Intinderi mari de pășuni și fânețe sînt și în Maramureș, Suceava, Mureș, Brașov și în alte regiuni. Tăndălăna noastră a preluat toată de-a noastră, pentru că ele asigură animalelor timp de 5-6 luni de zile pe un nutrețuri bogate în substanțe hrănitoare, dau posibilitatea să se obțină cantități mari de lapte, carne și lînă la un preț de cost scăzut.

Din păcate însă, această importantă bază furajeră este folosită în măsură insuficientă, din cauză că nu se manifestă o grijă necesară pentru continuarea îmbunătățirii stării pășunilor și fânețelor și pentru ridicarea sistematică a productivității lor. Acolo unde s-au luat măsurile corespunzătoare au fost obținute sporuri importante de produse.

Fiecare gospodărie colectivă o unitate puternică, înfloritoare

Tovarăși,
Dezvoltarea economică și consolidarea fiecărei gospodării colective trebuie să se desfășoare potrivit unui plan de perspectivă, pe o durată de mai mult de un an, fundamentat multilateral, pe baza studiilor atente a tuturor factorilor care acționează asupra producției: mărirea suprafețelor, structura culturilor, căile de sporire a recoltei la hectar, dezvoltarea șepitelului și a productivității lui, asigurarea bazei furajere optime. Toate acestea trebuie să se reflecte în creșterea producției globale și a productivității marșii a gospodăriei, în sporirea avutului obștesc și a veniturilor colectivelor.

Q preocupare principală a gospodăriilor colective trebuie să fie luarea tuturor măsurilor pentru folosirea cu grijă și cu mai multă eficiență a pământului. Se cere punerea în valoare a tuturor terenurilor neproductive sau cu productivitate scăzută, organizarea în cel mai scurt timp a teritoriului, astfel încît să se asigure utilizarea mai deplină a mijloacelor mecanizate pe tarlale mari, repartizarea în funcție de criteriul bunei chibzuite (sol, relieful terenului, aptitudinea de câștig de comunicație și altele), a suprafețelor pe diferite culturi și utilizării, urmărindu-se reducerea la strictul necesar a suprafețelor destinate altor utilizări decât cele direct legate de producție.

Terminarea colectivizării creează condiții favorabile pentru o largă acțiune de mobilizare a maselor țărănimii la executarea lucrărilor de combatere a eroziunilor, de desecare a terenurilor cu exces de apă, de îndalțare a suprafețelor inundabile, de punere în cultură a terenurilor nisipoase, a sărăturilor ridicându-se pe toate căile fertilitatea solului. În fiecare gospodărie va trebui elaborat un program special în vederea efectuării lucrărilor pe etape și în perioadele cînd munca din agricultură nu sînt intense.

Puterea economică a gospodăriilor colective este indisolubil legată de creșterea avutului obștesc. Alocarea an de an a unor fonduri sporite din veniturile realizate de gospodărie și mărirea fondului obștesc raportat la suta de hectare suprafață, reprezintă indicatorii principali care arată progresul realizat de gospodărie și forța sa economică.

Sursele și căile de realizare a fondului obștesc sînt precizate în statutul gospodăriilor colective; ei se formează din veniturile în bani și în natură ale gospodăriei, care constituie sursa principală de creștere a avutului obștesc, precum și din creditul acordat de stat. Cea mai mare parte a resurselor fondului obștesc sînt folosite de gospodăria colectivă pentru mărirea efectivelor de animale, construirea adăposturilor necesare și a altor construcții gospodărești, procurarea de inventar agricol.

Alocînd an de an sume tot mai mari pentru creșterea fondului obștesc, gospodăriile colective și-au dezvoltat mijloacele de producție — condiție fundamentală a sporirii veniturilor proprii și a valorii zitelor muncii. Astfel, fondul de bază muncii raportat la suta de hectare a crescut de la 72.000 de lei în 1959 la aproape 81.000 de lei în 1961. Corespunzător, veniturile la suta de hectare realizate de gospodăriile colective au crescut de la 93.900 de lei la 108.500 de lei. În felul acesta, în medie pe țară, fiecare gospodărie a primit pentru munca în gospodăria colectivă o zi muncă 6 kg cereale, însemnate cantități de legume, fructe, za-

Pe pășunea din Munții Tarcăului, regiunea Mureș prin lucrări simple de curățire, îngrijire și însămînțare, producția de lărbă a crescut de la 4.200 de kg la 14.000 de kg la hectar. Se pot da și alte exemple care arată că pe aceeași suprafață se poate asigura creșterea unui număr dublu de animale. Este necesar să se pornească cu toată hotărîrea la acțiunea de sporire considerabilă a producției de furaje pe pășuni și fânețe, prin lucrări simple de curățire și însămînțare cu lărburile cele mai valoroase, fertilizarea cu îngrășăminte naturale și, pe măsura posibilităților, cu îngrășăminte minerale.

Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, comitetele GAS, comitetele executiv-ale sfaturilor populare, organele și organizațiile de partid, trebuie să se preocupe de valorificarea tuturor posibilităților de care dispun pentru creșterea cît mai rapidă a bazei furajere.

hăr, ulei, precum și 7,50 lei. Un număr de 870 de gospodării au dat în afară de produse în natură, mai mult de zece lei la fiecare zi-muncă.

Este instructiv să arătăm modul în care sporirea avutului obștesc, raportat la suta de hectare, influențează pozitiv creșterea veniturilor gospodăriilor colective și a valorii zitelor muncii.

Gospodăria colectivă Receaș din regiunea Banat, spre exemplu, și-a sporit an de an proprietatea obștescă, ajungînd la sfîrșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.844.000 lei, ceea ce înseamnă 186.000 lei la o sută de hectare teren agricol față de 148.700 lei în 1960 și 97.400 lei în 1959. Un loc principal în avutul obștesc, îl ocupă animalele la cîror număr era la 1 ianuarie 1962 de 455 de taurine, din care 242 de vaci și juninci; 1189 porci, din care 100 scroafe; 1.060 ovine.

Sporirea continuă a avutului obștesc a dus la creșterea veniturilor gospodăriei la o sută de hectare teren agricol de la 165.400 lei în 1959 la 228.000 lei în 1961.

Rezultatele obținute de această gospodărie apar și mai concludente dacă le comparăm cu cele obținute de gospodăria colectivă vecină, Bazoșul Vechi, care, deși are o serie de realizări nu a folosit pe deplin posibilitățile existente pentru dezvoltarea proprietății obștesc.

Aici fondul de bază la o sută de hectare reprezintă 97.800 lei, față de 186.000 de lei la gospodăria Receaș; ca urmare, veniturile realizate la o sută de hectare au fost în anul 1961 de numai 111.450 lei față de 228.000 lei în gospodăria Receaș, iar valoarea zilei muncii de numai 15 lei față de 30 lei la cealaltă gospodărie.

Gospodăria colectivă din Pajul Mare, regiunea Dobrogea și-a sporit continuu proprietatea obștescă, ajungînd la sfîrșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.906.600 lei, revenind 337.000 lei la o sută de hectare teren agricol, față de 272.000 lei în 1960 și 219.000 lei în 1959. Gospodăria are, la 1 ianuarie 1962, un număr de 636 taurine, din care 208 vaci. Veniturile gospodăriei la o sută de hectare teren agricol au crescut sistematic de la 181.700 lei în 1959, la 238.300 lei în 1960 și 304.400 lei în 1961.

Consiliile de conducere ale unor gospodării colective au o atitudine cu totul neluștitoare față de problema avutului obștesc, considerînd fără temei cît prin alocarea unor sume sporite din veniturile gospodăriei, pentru creșterea fondului de bază, se vor reduce sumele alocate plății zitelor muncii. Aceasta înseamnă pur și simplu să-i fură singur căciula. A menține la un nivel scăzut proprietatea obștescă, a nu asigura resursele necesare creșterii mijloacelor de producție, sporirii efectivelor de animale, plantărilor pomiviticole, amenajării de suprafețe pentru cultura legumelor, înseamnă a nu crea baza trajnică și sigură pentru sporirea veniturilor gospodăriei și implicit a veniturilor pe zi-muncă.

Desigur, că pentru sporirea mijloacelor de producție, gospodăriile colective beneficiază și vor beneficia și în viitor de importante sume alocate de stat sub formă de credite cu dobîndă foarte redusă și chiar fără dobîndă. Însă toate acestea trebuie să fie niște ramburate la scadență. Numerele se gospodării consolidate au reușit să mai facă apel la credite din partea statului și își

alocă singure fondurile necesare lărgirii însemnate a avutului obștesc.

Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, tot la rîndul colectivității trebuie să se îngrijesc de creșterea cît mai rapidă a avutului obștesc, ca principala cale de sporire a veniturilor gospodăriei, de întărire a puterii lor economice, de ridicare a bunăstării materiale a colectivităților. (aplauze)

O mare atenție trebuie acordată folosirii chibzuite a fondului de zile-muncă de care dispune fiecare gospodărie, combătîndu-se risipa, cheltuirea lor pentru activități neproductive sau stabilirea unui număr prea mare de zile-muncă pentru diferite treburi administrative. Un număr exagerat de zile-muncă se alocă în momentul de față președinților, brigadierilor și contabililor din gospodării. În regiunea Dobrogea, spre exemplu, în 1961 numărul mediu de zile-muncă pe un colectiv a fost de 195, în timp ce zile-muncă alocată președinților în medie pe regiune au fost de 711; în regiunea Banat, la 187 zile-muncă pe medie pe un colectiv, s-au alocat președinților 572 zile-muncă.

Asemenea situații arată că actualele norme de retribuție a președinților, brigadierilor și contabililor din gospodării colective sînt necorespunzătoare, deoarece determină disproporții neluștitoare între veniturile acestora și veniturile colectivităților. Aceasta creează o situație nepălată pentru președinți, îl scade autoritatea, îl rupe de masa colectivităților. În rîndul cărora se pot crea nemulțumiri Justificate. Situația a fost sesizată de numeroși președinți de gospodării colective. Fără îndoială că pentru munca lor de mare răspundere, președinții trebuie să primească un număr de zile-muncă în plus peste media realizată de colectivități. Fără însă ca aceasta să ducă la exacerări. Este necesar ca normele existente să fie revizuite în cel mai scurt timp și să se adopte o reevaluare mai justă a acestei probleme. (aplauze)

În ultimii ani în majoritatea gospodăriilor colective s-a întărit metoda de a se acordă perioade colectivităților avansurilor bănești pentru zile-muncă, ceea ce dă posibilitate acestora să obțină venituri în tot cursul anului. În 1961 aproape 2.300 de gospodării colective au acordat membrilor lor asemenea avansuri, care în primele trei trimestre ale anului s-au ridicat la aproximativ 900 milioane lei. Aceasta reprezintă o formă foarte avantajoasă de retribuție a muncii în gospodăria colectivă.

Calea cea mai importantă de asigurare a fondurilor necesare pentru plata periodică a avansurilor în bani o constituie contractarea de produse agricole cu întreprinderile statului, care acordă gospodăriilor colective arvune și credite în contul producției contractate astfel încît acestea să primească însemnate sume de bani chiar din primele luni ale anului. În 1961, statul a acordat gospodăriilor colective sub formă de arvune și credite pentru contractări de cereale, legume, carne și alte produse — în afară de creditul de producție și de investiții — suma de 1,1 miliarde de lei. Iar pentru anul 1962 s-a prevăzut în același scop suma de aproape 2 miliarde lei.

Este necesară îmbunătățirea sistemului de arvune și credite și elaborarea unei reglementări unitare a sistemului de avansuri pentru zile-muncă pe baza experienței gospodăriilor fruntașe, spre a se asigura colectivităților venituri regulate în tot cursul anului.

Reorganizarea conducerii agriculturii la nivelul cerințelor noii etape de dezvoltare

Tovarăși,
Încheierea construcției socialiste la sate face necesară reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător noii etape de dezvoltare a ei.

Actuala formă organizatorică a conducerii agriculturii, înconștient de la mijloc și pînă la organele de Jos, mai păstrează anumite trăsături proprii conducerii cînd în agricultură predomină proprietatea individuală. Aceasta formă organizatorică depășită a condus la un stil de muncă și la metode birocratice, funcționînd în regim administrativ. Ministerul și organele sale nu reușeau să acorde un ajutor eficient unităților de producție. În locul unui munc permanent, desfășurate nemijlocit pe teren, cadrele ministerului și ale organelor din subordinea lui se limitau adeseori la întocmirea de directive, instrucțiuni, recomandări, evidente statistice, elaborate din birou, fără participarea specialiștilor din producție chemați să le aplice în practică.

S-a manifestat o puternică tendință de umblare a aparaturii administrative care absoarbe aproape 40 la sută din totalul specialiștilor cu studii agricole superioare. Or, în rîndul seama de marea complexitate a problemelor agriculturii, este evident că acestea nu puteau fi rezolvate numai cu formele aparatului, oricît de numeros ar fi fost el. Este greu de închipuit că acești specialiști puteau conduce cu eficiență treburile agriculturii din birourile ministerului sau ale statului populare. Locul specialiștilor, locul celor chemați să conducă agricultura este în gospodăriile colective și în gospodăriile de stat, acolo unde se hotărăște soarta producției agricole. (Aplauze)

Se impune adoptarea unei noi concepții organizatorice, care să asigure agriculturii o conducere științifică, competentă și unitară, capabilă să facă față cu succes noilor sarcini de mare răspundere privind dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste. Noua formă de organizare va trebui să crească rîndul pentru participarea la conducerea agriculturii a cadrelor celor mai

pregătite, care lucrează nemijlocit în producție.

În acest scop, se propune înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, ca organ al Consiliului de Miniștri, cu un Comitet executiv al cărui președinte va fi membru al guvernului. De asemenea se propune înființarea Consiliilor agricole regionale și raionale, ca organe ale statului populare.

Consiliul Superior al Agriculturii va fi alcătuit din cele mai calificate cadre de ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanizatori, medici veterinar, care lucrează nemijlocit în producție, directori ai gospodăriilor agricole de stat și ai stațiilor de mașini și tractoare, președinți de gospodării colective cu studii superioare agricole, oameni de știință din instituturile de cercetări și din învățămînt cu o înaltă pregătire și experiență.

Consiliul Superior al Agriculturii analizează problemele dezvoltării agriculturii în ansamblu, pe ramuri sau secțiuni de producție, stabilește măsurile cele mai indicate, dă directive și dispoziții obligatorii pentru comitetele executiv-ale sfaturilor populare, pentru comisiile agricole regionale și raionale.

El va îndruma munca de întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective și va conduce activitatea de producție și economică a gospodăriilor de stat și a stațiilor de mașini și tractoare; va colabora cu Comitetul de Stat al Planificării la elaborarea planului de producție și de perspectivă pentru întreaga agricultură; va îndruma activitatea de cercetare științifică din domeniul agriculturii și va organiza introducerea și generalizarea în producție a realizărilor științifice și practice înaintate din țara noastră și de peste hotare; va răspunde, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, pentru pregătirea de cadre agricole superioare, va asigura pregătirea cadrelor agricole medii, justa repartizare a specialiștilor în producție.

Consiliul Superior al agriculturii își va desfășura activitatea pe secțiuni, corespunzător principalelor ramuri și probleme ale agriculturii — fond funciar, cereale și plante tehnice, hortiviticulteră, creșterea animalelor, mecanizarea agriculturii, învățămînt și propagandă, gospodării agricole existente.

Statutul model al gospodăriei colective prevede posibilitatea creării unui fond pentru ajutorarea bătrînilor sau a celor care nu mai pot munci. De mai multă vreme, unele gospodării colective au și început să aplice cu bune rezultate, sisteme proprii de ajutorare a bătrînilor și a celor incapți de muncă. La gospodăria din Grîndu, regiunea Buzăveshti, Oltina din Dobrogea, Salontia și Mădăras din Crișana, colectivitățile bătrîni primesc în fiecare an, în medie, între 250-400 kg cereale. În afară de legume, cartofi și alte produse, precum și anumite sume de bani.

Terminarea colectivizării agriculturii și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective face cu putință să fie elaborat cu participarea colectivităților însăși, un sistem unitar de asigurare materială la bătrînețe și în caz de invaliditate, care să garanteze tuturor familiilor colectiviști o bătrînețe liniștită, fără griji. (aplauze)

În scopul asigurării gospodăriilor colective cu cadre de specialiști, C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri au hotărît redistribuirea cadrelor cu studii superioare agricole, astfel ca majoritatea covîrșitoare a inginerilor agronomi, zootehnicilor și medicilor veterinar să fie repartizați în unitățile agricole de producție.

Aceste măsuri vor asigura în cadrul gospodăriilor de stat în medie cu cel puțin 5 specialiști cu studii superioare agricole și a fiecărei gospodării colective cu un inginer agronom; un medic veterinar va deservii 3-4 gospodării colective.

Încă în acest an în gospodăriile de stat vor lucra 3.200 specialiști, în gospodăriile colective circa 6.000. În S.M.T. — 600, iar la circumscripțiile veterinare — 1.600. Peste 76 la sută din specialiștii cu studii superioare vor lucra acolo unde se hotărăște soarta producției. (yil aplauze). Inginerii agronomi, zootehnicienii, medicii veterinar, lucrînd permanent în gospodăriile colective sau de stat, vor avea în față un cîmp larg de activitate creatoare: aici își vor putea perfecționa și aplica pe scară largă cunoștințele câștigate în anii de studii.

Inginerii și medicii veterinar, care trec în unitățile de producție, vor primi în continuare salariul tarifar pe care l-au avut la locul de muncă, precum și indemnizatii lunare pînă la mutarea familiei; toți specialiștii din gospodăriile agricole colective și costarii beneficiarii de concediu de odihnă, alocate de stat pentru copii, pensii. Pentru conii inginerilor agronomi și al celorlalți specialiști din unitățile de producție, care învață în școli medii și superioare, se vor acorda burse și locuri în căminele de toată durata școlară. (aplauze)

Comitetele executiv-ale sfaturilor populare, organele și organizațiile de partid au datorită să asigure locuințe corespunzătoare acestor specialiști și familiilor lor. Este bine venit și trebuie încurajată inițiativa gospodăriilor colective din numeroase comune ale regiunilor Buzăveshti, Dobrogea și altele care au prevăzut în planurile lor construcția de locuințe pentru specialiști.

Redistribuirea cadrelor agricole și trimiteră a numeroși specialiști la sate, constituie un mare sprijin dat țărănimii colectiviște. Dar a crede că problemele mari ale agriculturii în noua etapă a dezvoltării ei pot fi rezolvate numai cu forțele specialiștilor ar însemna a nu vedea întreaga importanță și complexitate a acestor probleme. Într-un fel se muncă în mica gospodărie individuală și astfel se muncă în gospodăria mare socialistă. În toate condițiile ale agriculturii socialiste trebuie muncit într-un mod nou, mai productiv, corespunzător cu îndrumările științifice agricole.

Fiecare țărăn colectivist, învătămîntului agricol și conținutului învățămîntului agricol

În ultimii 15 ani au fost pregătite pentru agricultură peste 14.000 de cadre cu studii superioare, 25.000 de cadre tehnice medii și peste 100.000 de mecanizatori și alți muncitori calificați prin școli profesionale și cursuri de calificare. În prezent în școlile agricole și institutele agronomice învață cea 50.000 de elevi și studenți.

Trebuie temeinic îmbunătățite organizarea și conținutul învățămîntului agricol de toate gradele.

În vederea asigurării pînă în anul 1970 a necesarului de cadre tehnice-agricole cu o orientare medie, față de circa 21.000 cîtu sînt în prezent, învățămîntul mediu agricol, va trebui să capete o largă dezvoltare, rîndu-se pe lîngă gospodăriile agricole de stat și stațiile de producție din gospodăriile de stat și colective, perfecționarea continuă a tractoarelor și mașinilor agricole. Cercetătorii din domeniul economiei agricole trebuie să studieze temeinic problemele de organizare și retribuție a muncii, căile de creștere a eficienței economice a investițiilor, de ridicare a productivității muncii și reducerea a prețului de cost al produselor agricole.

Înființarea măsurilor productive va duce la lărgirea atribuțiilor, creșterea inițiativă și a răspunderii conducerii unităților agricole socialiste, a organelor locale de partid și de stat, pentru rezolvarea competentă, la timp și în bune condiții a problemelor de producție, pentru întărirea continuă a unităților agricole.

Cadre de specialiști în fiecare gospodărie agricolă

Tovarăși,
În scopul asigurării gospodăriilor colective cu cadre de specialiști, C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri au hotărît redistribuirea cadrelor cu studii superioare agricole, astfel ca majoritatea covîrșitoare a inginerilor agronomi, zootehnicilor și medicilor veterinar să fie repartizați în unitățile agricole de producție.

Aceste măsuri vor asigura în cadrul gospodăriilor de stat în medie cu cel puțin 5 specialiști cu studii superioare agricole și a fiecărei gospodării colective cu un inginer agronom; un medic veterinar va deservii 3-4 gospodării colective.

Încă în acest an în gospodăriile de stat vor lucra 3.200 specialiști, în gospodăriile colective circa 6.000. În S.M.T. — 600, iar la circumscripțiile veterinare — 1.600. Peste 76 la sută din specialiștii cu studii superioare vor lucra acolo unde se hotărăște soarta producției. (yil aplauze). Inginerii agronomi, zootehnicienii, medicii veterinar, lucrînd permanent în gospodăriile colective sau de stat, vor avea în față un cîmp larg de activitate creatoare: aici își vor putea perfecționa și aplica pe scară largă cunoștințele câștigate în anii de studii.

Inginerii și medicii veterinar, care trec în unitățile de producție, vor primi în continuare salariul tarifar pe care l-au avut la locul de muncă, precum și indemnizatii lunare pînă la mutarea familiei; toți specialiștii din gospodăriile agricole colective și costarii beneficiarii de concediu de odihnă, alocate de stat pentru copii, pensii. Pentru conii inginerilor agronomi și al celorlalți specialiști din unitățile de producție, care învață în școli medii și superioare, se vor acorda burse și locuri în căminele de toată durata școlară. (aplauze)

Comitetele executiv-ale sfaturilor populare, organele și organizațiile de partid au datorită să asigure locuințe corespunzătoare acestor specialiști și familiilor lor. Este bine venit și trebuie încurajată inițiativa gospodăriilor colective din numeroase comune ale regiunilor Buzăveshti, Dobrogea și altele care au prevăzut în planurile lor construcția de locuințe pentru specialiști.

Redistribuirea cadrelor agricole și trimiteră a numeroși specialiști la sate, constituie un mare sprijin dat țărănimii colectiviște. Dar a crede că problemele mari ale agriculturii în noua etapă a dezvoltării ei pot fi rezolvate numai cu forțele specialiștilor ar însemna a nu vedea întreaga importanță și complexitate a acestor probleme. Într-un fel se muncă în mica gospodărie individuală și astfel se muncă în gospodăria mare socialistă. În toate condițiile ale agriculturii socialiste trebuie muncit într-un mod nou, mai productiv, corespunzător cu îndrumările științifice agricole.

Fiecare țărăn colectivist, învătămîntului agricol și conținutului învățămîntului agricol

În ultimii 15 ani au fost pregătite pentru agricultură peste 14.000 de cadre cu studii superioare, 25.000 de cadre tehnice medii și peste 100.000 de mecanizatori și alți muncitori calificați prin școli profesionale și cursuri de calificare. În prezent în școlile agricole și institutele agronomice învață cea 50.000 de elevi și studenți.

Trebuie temeinic îmbunătățite organizarea și conținutul învățămîntului agricol de toate gradele.

În vederea asigurării pînă în anul 1970 a necesarului de cadre tehnice-agricole cu o orientare medie, față de circa 21.000 cîtu sînt în prezent, învățămîntul mediu agricol, va trebui să capete o largă dezvoltare, rîndu-se pe lîngă gospodăriile agricole de stat și stațiile de producție din gospodăriile de stat și colective, perfecționarea continuă a tractoarelor și mașinilor agricole. Cercetătorii din domeniul economiei agricole trebuie să studieze temeinic problemele de organizare și retribuție a muncii, căile de creștere a eficienței economice a investițiilor, de ridicare a productivității muncii și reducerea a prețului de cost al produselor agricole.

Înființarea măsurilor productive va duce la lărgirea atribuțiilor, creșterea inițiativă și a răspunderii conducerii unităților agricole socialiste, a organelor locale de partid și de stat, pentru rezolvarea competentă, la timp și în bune condiții a problemelor de producție, pentru întărirea continuă a unităților agricole.

treaga masă a țărănimii colectiviște, trebuie să fie pe deplin pregătite pentru a munci în felul acesta nou, să-și însușească temeinic cunoștințele agronomice privind diferite ramuri ale producției agricole.

Organizarea învățămîntului agrozootehnic pentru masle largi de țărani colectivisti este una din cele mai importante și urgente sarcini ale momentului de față.

În ultimii ani s-a acumulat în această privință o experiență pozitivă, numărul țărănilor cuprinși în învățămîntul agrozootehnic fiind de peste 570.000. Este necesar ca în cel în acest an, în perioada dintre terminarea lucrărilor agricole de toamnă și începerea lucrărilor de primăvară, să se treacă la organizarea de cursuri agrozootehnice de masă pentru țărani colectivisti cu durata de 3 ani.

Programele și manualele pentru aceste cursuri vor trebui elaborate de cele mai competente cadre din toate ramurile agriculturii. Lecțiile vor fi predată de specialiști agricoli. Țărănimea noastră colectivistă este dornică să-și îmbogățească cunoștințele și va primi cu bucurie și satisfacție hotărîrea privind organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă. Nu ne îndoiim că rezultatele acestui învățămînt vor fi deosebit de rodnice, că el va contribui la înfrățirea în practica agricolă a melderor științifice avansate, la sporirea productivității muncii agricole.

Odată cu aceasta trebuie să ne preocupăm de pregătirea agrozootehnică a elevilor din clasele V-VIII a școlilor de cultură generală din mediul sătesc. Un început s-a făcut în această privință încă din anul 1959. Ar fi rațional ca din nou un școlar să se prde în ultimele clase ale tuturor școlilor elementare de la sate începînd cu cl. V-a, „Agricultura”, obiect cărui să se rezerve un loc de seamă în cadrul procesului de învățămînt. (aplauze)

Vor trebui întocmite manualele care să cuprindă un ansamblu de cunoștințe de bază din toate ramurile agriculturii, în strînsă legătură cu experiența înaintată, cu progresul științelor agricole. În predarea altor obiecte — științe naturale, chimie, precum și în problemele de matematică trebuie să se reflecte mai din plin preocupările legate de dezvoltarea agriculturii socialiste.

Predarea problemelor agriculturii va cere eforturi și o pregătire corespunzătoare din partea cadrelor didactice din mediul rural.

Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, vor trebui să se îngrijescă att de ridicarea nivelului de cunoștințe agricole ale cadrelor didactice care activează în prezent în învățămînt, cît și de temeinică pregătire agrozootehnică a viitoarelor cadre de învățători și profesori, formate în institutele pedagogice și universități.

Învățămîntul în institutele agronomice se va organiza în așa fel încît în fiecare an practica în producție a studenților să se facă în funcție de calendarul muncii agricole. Studenții vor participa direct la efectuarea acestor munci, practica organizîndu-se în unitățile agricole de producție și stațiile experimentale multilaterale dezvoltate.

Pentru a asigura o exploatare rațională și economică a parcului de mașini și a efectua lucrări de înaltă calitate, este necesar să dispunem în 1970 de peste 150.000 de mecanici agricoli, față de 53.000 cîți avem în prezent, circa 4.000 de mașini mecanice, față de 1.800 existente.

Pentru creșterea numărului de mecanici agricoli în rîndul corespunzător înzestrării agriculturii cu mașini, este necesar să se lărgescă sistemul de școli profesionale cu durata de 3 ani, pe lîngă stațiile de reparatii și gospodării agricole de stat; se va crea de asemenea în afară acestor unități, stațiile în zonele cu un pronunțat caracter creșterii, unde a nevoile mai mare de mecanici agricoli.

(Continuare în pag. IV-a)

Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. III-a)

Școlile de mașini mecanici vor trebui să asigure ca în 1970 să existe o mașină la fiecare școlă și atelier de reparatii la gospodăriile de stat, iar la stațiunile de mașini și tractoare câte unul la fiecare 50 de tractoare.

Cauza păcii și socialismului este de neînviș

Tovarăși,

Sesiunea noastră are loc în ajunul marelui sărbătorii a solidarității internaționale a celor ce muncesc — ziua de 1 Mai — pe care muncitorii, țărânii, intelectuali, masele largi ale oamenilor muncii o întimplă cu noi și remarcabile succese în toate domeniile construcției socialiste.

Poporul român se poate mândri că prin munca sa creatoare, prin încheierea colectivizării agriculturii, prin rezultatele dobândite în dezvoltarea tuturor ramurilor economice naționale își aduce contribuția la creșterea forțelor sistemului socialist mondial.

Cu minunate realizări întimplă ziua de 1 Mai și popoarele colorate țări socialiste frățesti. Socialismul se afirmă ca sistem social tinar, plin de viață și forțe creatoare, care se dezvoltă într-un ritm furtunos.

Înfulgurat marelui Program al P.C.U.S., poporul sovietic construiește victorios comunismul. Nu este departe momentul când U.R.S.S. va întrece și lăsa în urmă S.U.A., fiind sistemul mondial socialist va depăși sistemul capitalist în domeniul producției de bunuri materiale, demonstrând astfel întregul lumii superioritatea comunismului — orbildul care instaurează pe pământ Paacea, Munca, Libertatea, Frăția și Fericitatea tuturor popoarelor. (aplauze puternice).

De 1 Mai clasa muncitoare internațională, oamenii muncii de pretutindeni, popoarele de pe întregul glob pămîntesc își manifestă hotărârea de luptă pentru salvarea păcii, pentru realizarea năzuințelor lor de progres social și viață mai bună, pentru înnoirea lumii.

Nicotodată problema păcii nu a fost atât de arzătoare pentru întreaga omenire ca în zilele noastre. În lumea de azi s-au acumulat stocuri de arme cu o asemenea putere nimicitoare încât o scintilă poate provoca un incendiu mondial de proporții fără precedent, o catastrofă termonucleară care ar șterge de pe fața pământului țări și popoare întregi, ar prinde distrugerii practice incalculabile. Se impune de aceea înțelegerea și chibzuirea în politică, cea mai mare grijă pentru întărirea păcii și eliminarea pericolului care planează asupra popoarelor — și de la înțelegerea acestei necesități trebuie să pornească orice guvern, orice om de stat cu sentimentul răspunderii față de propriul popor și față de toate popoarele.

Merită deosebită și-a câștigat în fața popoarelor, U.R.S.S., care luptă cu o energie și cu un spirit de inițiativă neobștite pentru unirea forțelor păcii și statornicirea principiilor coexistenței pașnice.

Împunând cu celelalte țări socialiste și țara noastră, U.R.S.S., care aduce contribuția la cauza păcii, militează cu perseverență pentru dezarmarea generală și totală, pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru dezvoltarea colaborării și apropierea între popoare.

Politița țărilor socialiste, pătrunsă de griji pentru destinele popoarelor, își găsește o nouă ilustrare la conferința de la Geneva, unde reprezentanții lor depun, cu tenacitate, toate eforturile pentru întărirea dezarmării generale și totale, ca problemă cheie a apărării păcii.

Republica Populară Română sprijină cu hotărâre proiectul de tratat prezentat la conferința de la Geneva de U.R.S.S. — program realist și eficace, care prevede măsuri precise și atotcuprinzătoare de dezarmare, cu aplicarea, etapă cu etapă, a unui riguros control internațional.

Acestea sînt în linia marii probleme care stau în fața agriculturii în noua etapă de dezvoltare. Sintem conștienți că țărânimea muncitoare, specialiștii agricoli, activii de partid și de stat, vor munci cu avînt și abnegație pentru ridicarea continuă a agriculturii socialiste, pentru înflorirea patriei (aplauze îndelungate).

Cauza păcii și socialismului este de neînviș

ce ar însemna o legalizare a spionajului militar.

După cum vă este cunoscut, chiar zilele acestea, sfîndind cerințele opiniei publice mondiale iubitoare de pace și respingînd memorandumul statelor neutre în problema încetării experiențelor atomice — memorandum acceptat ca bază de tratative de țările socialiste, S.U.A. au reluat experiențele cu arma nucleară în atmosferă. Nici un fel de argumente nu pot acoperi în fața popoarelor contradicția flagrantă dintre declarațiile pe care le face reprezentanții puterilor occidentale că doresc dezarmarea și hotărîrea de reluare a experiențelor nucleare, dintre vorbele acestora la Geneva despre pace — și ecoul exploziilor atomice din Pacific.

Prin reluarea experiențelor, S.U.A. își asumă în fața întregii omeniri răspunderea unei noi intensificări a înarmărilor atomice, Uniunea Sovietică a arătat că nu va admite ca S.U.A. să-și creeze prin noua serie de experiențe avantaje militare și că va fi nevoită să răspundă la acestea prin efectuarea de experiențe proprii, pentru întărirea securității sale și a celorlalte țări socialiste.

Cine este interesat în declararea unei noi faze a înarmărilor nucleare? Poporul american sau celelalte popoare din țările NATO, care suportă pe umerii lor povara unor uriașe cheltuieli militare? Desigur că nu. Intr-un studiu publicat de o revistă americană de politică internațională, se arată că „omenirea cheltuiește 14 milioane de dolari pe oră pentru armamente și armată. Dacă acești bani ar fi folosiți în scopuri pașnice venitul mediu anual în numărul a unui număr de 1.200.000.000 de oameni, care obțin mai puțin de 100 dolari pe an, ar putea fi mai mult decât dublat, s-ar putea construi locuințe pentru 240 milioane de familii în țările slab dezvoltate... Ar putea fi înălțată toată în rîndurile celor 3 miliarde locuitori ai pămîntului și cel bolnav ar putea primi îngrijire medicală. Dacă s-ar pune capăt curselor înarmărilor un număr de 75 milioane oameni ar putea trece la muncă pașnică”.

În cursa înarmărilor sînt interesate numai marile trusturi capitaliste, care obțin din aceasta profituri uriașe. Chiar în ziua în care delegația americană a prezentat conferinței de la Geneva un proiect de tratat cu privire la dezarmare, Camera reprezentanților a S.U.A. a adoptat un buget militar record pentru timp de pace, care prevede cheltuieli în scopuri militare de peste 55 miliarde dolari.

Pe lângă omenzile de armament, cursa înarmărilor și numeroase alte forme de a stoarcere dividendo de miliardare.

Există un vechi dicton care spune că timpul e bani; dar afaceriștii care speculează sterică războinică au descoperit că și spalmă o bani, și din ea se pot scoate dolari. Recent, o știre arată că în laboratoarele universităților din Chicago și din Texas se lucrează de zor la prepararea unor „pastile anti-atomice”: s-a făcut mare reclamă; s-au obținut credite, presa a publicat articole cu titlul „Luată o pilulă și veți face față bombelor”. E drept, directorul unuia din institutele de cercetări care lucrează la acestea a făcut o declarație în care arăta: „oamenii care cunosc această activitate spun că mai degrabă și-ar săpa o groapă decât să se bazeze pe rețetele noastre” — dar în definitiv, cu nimic sau fără nimic, e la fel, iar o groapă cere și timp și sa sapă!”.

Există o „rețetă” eficace împotriva primejdiilor războiului atomic, un mijloc sigur de securitate pentru orice popor: lichidarea armamentelor, interzicerea armelor de exterminare în masă (aplauze).

În problema încheierii războiului colul de-a doua război mondial, poziția țării noastre, ca și a celorlalte țări socialiste, este bine cunoscută: trebuie încheiat Tratatul de pace german, asigurîndu-se pe această bază transformarea Berlinului occidental într-un focar de încordare și o sursă de primejdii pentru pace, într-un oraș liber, demilitarizat, cu o atmosferă curățită de mlașmele războiului rece. (aplauze).

Esențial pentru rezolvarea acestor probleme este să se pornească de la faptul istoric al existenței celor două state germane să se asigure stricta respectare a suveranității R. D. Germane și să se pună capăt regimului de ocupație din Berlinul occidental. Pînă acum, în cursul tratativelor sovieto-americane se desțășoară de mai mult timp, s-au conturat anumite progrese: Uniunea Sovietică s-a situat consecvent la aceste tratative pe poziții constructive. Dacă din partea S.U.A. s-ar menține în continuare acele tendințe care denotă o poziție mai rațională, ar fi posibil să se ajungă la rezultate pozitive, în interesul păcii și micșorării încordării internaționale.

În întreaga lume cîștigă teren ideea că a desistarea internațională ar aduce o importantă contribuție realizarea unor acorduri regionale, inclusiv crearea unor zone denucleare.

Propunînd în 1957 realizarea unei înțelegeri internaționale între statele balcanice, guvernul R. P. Romîne a militat cu tenacitate pentru transformarea Balcanilor și Adriaticii într-o regiune a relațiilor de bună vecinătate, pace și colaborare. (aplauze). Aceste propuneri s-au bucurat de sprijinul statelor socialiste din Balcani, au găsit o largă aprobare în opinia publică din celelalte țări balcanice și continuă să se afle în actualitatea vieții politice a acestora.

Spre regretul nostru, cercurile conducătoare din Grecia și Turcia continuă să aibă o poziție negativă față de aceste propuneri. În ultimul timp puterile occidentale împing tot mai mult aceste țări pe panta înarmărilor și războiului rece. Insula Creta este transformată într-o bază de rachete a NATO; se în lanț vizitele conducătorilor militari ai NATO; flota a 6-a americană și-a sășit ca loc de exerciții vecinătatea țărmurilor Greciei.

Cine are nevoie de încordare și material inflamabil în această parte a lumii, cui servesc acțiunile contrarii întorescilor destinderii? Ce aduce acestor țări dect creșterea poverilor legate de cursa înarmărilor, și, desigur, riscul de a se vedea antrenate în aventuri războinice? În cursul ultimilor 10 ani, Grecia a cheltuit în scopuri militare 40 de miliarde de drahme (peste 1,3 miliarde de dolari); în prezent numai cheltuielile militare directe înghin 49 la sută din bugetul ei, iar pentru 1962 se prevede un deficit bugetar de peste 4.700.000.000 drahme. Concomitent cu creșterea cheltuielilor militare, care se vor cifra la 6 miliarde drahme, va spori și suma totală a impozitelor pe veniturii și a impozitelor indirecte percepute de la oamenii muncii — cu peste un miliard de drahme față de 1961.

În Turcia, potrivit declarațiilor secretarului general al partidului popular republican, deficitul bugetului a ajuns la suma astronomică de 1.200.000.000 lire turcești. Chiar zilele acestea ziarul turc „Vatan” descria astfel situația din țară: „Industria este aproape inexistentă. Starea agriculturii se înrăutățește continuu. Datoriile externe sînt mai mari decît „datoriile de stat” ale imperiului otoman. Petrolul, care din toate bogățiile subteranului țării poate deveni cea mai rentabilă sursă de venituri, se află în stăpînire monopolistă a societăților străine. O treime din buget este folosită pentru achiziționarea de armament, pe care ni-l vindem aliașii din NATO. Turcia nu va fi salvată de acordarea pe datorie a surplusurilor produselor agricole americane, de vasele învechite din efectivele flotei engleze sau de construcția în cele mai critice regiuni a platformelor și bazelor de lansare a rachetelor”.

Este departe de noi orice intenție de a ne amesteca în treburile interne ale altora, dar socotim util ca opinia publică din țara noastră să cunoască aceste stări de lucruri. Sperăm că în cele din urmă, în relațiile interbalcanice se va impune înțelegerea intereselor comune ale popoarelor din această parte a lumii, dorințe de pace, liniște și prosperitate. (aplauze).

Linia încordării, linia militarismului, oricîte profituri ar aduce cercurilor interesate în războiul rece, nu contribuie la înălțarea bolilor de neletul care macină capitalismul, el c agra-

vează. În lumea capitalistă se succed la scurte intervale de timp scurte crize economice, mari capacități de producție sînt nefolosite, inflația crește, se adîncesc deficitele bugetare.

Sub diferite forme se intensifică ofensiva monopolurilor împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii, se intensifică exploatarea clasei muncitoare. Șomajul condamnă la mizerie permanentă milioane de oameni, dornici de muncă, iar cel ocupat în producție sînt lovitii de creșterea continuă a costului vieții.

Grea este și situația țărînilor. În țările capitaliste are loc concentrarea pămînturilor aparținînd gospodărilor mici și mijlocii în mina marilor gospodării capitaliste. Într-un raport prezentat Bundestag-ului se arată că în R.F.G., „concentrarea în domeniul agriculturii a dus la o schimbare considerabilă a structurii gospodărilor agricole. Din 1949, numărul gospodărilor dispunînd de 0,5 hectare pînă la 10 hectare s-a redus cu circa 400.000. În Italia, după cum a arătat președintele Uniunii naționale a țărînilor Italiani, în ultimii ani peste un milion de țărîni au trebuit să-și părăsească pămînturile, plecînd în prîbește pentru a-și căuta mijloace de trai.

Mal bine de jumătate din totalul suprafețelor agricole din America Latină este stăpînită de un mic grup de mari proprietari, reprezentînd doar 1,5 la sută din totalul celor ce se ocupă cu agricultura. Din totalul gospodărilor țărînești din Argentina, 72 la sută lucrează pămînt care nu le aparține; în statul Ecuador venitul pe o zi al unei familii de țărîni indieni de patru persoane este mai mic decît alocația de întreținere prevăzută de guvern pentru un cal al armatei, iar în asemenea condiții trăiesc 1.200.000 de oameni. Aceasta, în timp ce faimosul trust „United Fruit Company” obține numai dintr-o slugărie țară — Guatemala — un profit anual de peste 40 de milioane de dolari se întlege de ce popoarele acestor țări spun că ele au nevroza de a lăsa departe de dîmnezeu și prea aproape de Statele Unite!

Bolile care macină sistemul capitalist se dovedesc de neletul. În ciuda tuturor eforturilor pe care le fac apologetii capitalismului, folișurile „trusturi ale creierului” și „Brounii de strategie psihologică” pentru a-l ascunde ochii popoarelor, se înmulțesc recunoșterile pline de amărăciune a occidentalilor pierde o bătălie hotărîtoare — lupta pentru mințile oamenilor. Cum să convingi oamenii că-i mai bună societatea împărțită în exploatare și exproatare, unde huzurul unui muncitor și suferințele celor mulți, unde muncitorul este jefuit de capitalist și țărînul robie pe pămînt străin, cum să convingi că este mai bună ordinea care nu dă oamenilor muncii altă alegere decît a munci pentru îmbogățirea bancherilor și latifundiarilor sau a pierdere de foame și lipsuri. Aceasta e la fel cum a-l încerca să convingi pe cineva că este mai bine să-și bătînă și bolnav decît tînar și sănătos!

Astăzi idelle socialismului, idelle marxism-leninismului cuceresc tot mai mult conștiința popoarelor. În ciuda oricăror opoziții ele se răspîndesc necontenit, crește puterea lor de atracție, căci ele exprimă interesele vitale ale popoarelor, cerințele mersului înainte al omenirii. (aplauze puternice).

În lumea de azi, imperialismul nu mai poate hotărî după bunul său plac soarta popoarelor. Recent, președintele S.U.A., di. Kennedy spunea: „Trebuie să respingem teoriile suprasimpliste despre viața internațională — teoria că puterea Americii este nelimitată sau că mlașmea Americii este de a transforma lumea după chipul și asemănarea ei”. Aceasta corespunde realității și cu o astfel de afirmare nu poți, desigur, să nu fii de acord. Întrunele practice, în problemele politice mondiale, ale dreptului popoarelor de a dispune singure de propria lor soartă și nu se mai poternescă de la asemenea teorii supra-simpliste, cum le denumește di. Kennedy. Aceasta ar fi numai în interesul păcii și colaborării internaționale.

În epoca noastră superioritatea în raportul de forțe este de partea socialismului, care devine factor hotărîtor al dezvoltării istorice. Unitatea de nezdruclnat a țărilor socialiste, unitatea și coeziunea partidelor comuniste și muncitorești sub steagul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar este principala chează a creșterii și înălțării forțelor păcii, democrației și socialismului în lumea întreagă. (aplauze puternice).

O uriașă forță a contemporaneității este mișcarea de eliberare a popoarelor. Un miliard și jumătate de oameni s-au eliberat din lanțurile robiei coloniale; numai în ultimii 7 ani și-au cucerit independența politică 30 de state. Crește avîntul luptei popoarelor din țările Americii Latine, însuflețite de exem-

plul Cubel eroice, pentru eliberarea din dependența străină. Acordul de la Evlan dintre Franța și Republica Algeria a însemnat o mare victorie a popoarelor eliberare și a cauzelor păcii. La orice mijloc, ar recurge puterile coloniale, lupta de eliberare a popoarelor, dreptul lor la autodeterminare nu mai pot fi reprimare, rîndu-lele colonialiste sînt definitiv condamnate de istorie.

În lumea capitalistă se intensifică lupta clasei muncitoare și țărînilor pentru drepturile lor vitale, pentru democrație și un trai mai bun; mișcarea mondială pentru pace cuprinde pături populare din cele mai largi. Mărcuț proces de transformare revoluționară a societății, mersul înainte al omenirii este realitatea fundamentală a timpurilor noastre.

Socialismul și comunismul sînt de neînviș. Azi în puterea popoarelor ca luptînd strîns unit, umăr la umăr, să-și îndepinească cele mai scumpe năzuințe ale lor: Paacea trainică, libertatea și fericitatea celor ce muncesc! (aplauze puternice, prelungite).

Tovarăși,

Sesiunea de față, va rămîne înscrisă pentru todeauna în analele istoriei noastre. Victoria depînă a socialismului la sale va exercita o profundă înflurire asupra tuturor domeniilor vieții social-economice a țării, va da un puternic avînt muncii creatoare a poporului nostru pentru desăvîrșirea construcției socialismului.

Nol cel prezenti în această sală ne vom reaminti cu îndreptățită mîndrie că am luat parte la lucrările forumului suprem al puterii de stat din țara noastră, consacrate acestor victorii!

Să ne dăm toate forțele și conștiințele, să muncim cu pasiune și elan revoluționar pentru a face patria noastră iubită tot mai fericită și îmbelșugată, mîndrînd cu pași siguri, sub conducerea încercată a partidului, pe drumul înțorț al socialismului (aplauze puternice, prelungite, urate; asistența în piețorare ovaționează îndelung).

Lucrările Conferinței pentru dezarmare de la Geneva

GENEVA 27 Trîmisul special Agorpres transmite: În ședința din 27 aprilie a Comitetului plenar de la Geneva prezidată de delegatul cehoslovac, Jiri Hajek s-a discutat problema interzicerii propagandei de război.

Au fost propuse Comitetului de către U.R.S.S. și S.U.A. două documente care ogîndesc diferența esențială între poziția U.R.S.S. și țărilor socialiste și cea pe care se situează puterile occidentale.

Străduindu-se să înfrumusețe instructiva poziția sa negativă, delegația americană a prezentat Comitetului un proiect de declarație care să fie inclus în raportul Comitetului celor 18 state pentru dezarmare și care ar trebui să fie adoptat de către Comitet în locul proiectului de declarație cu

Puternice proteste împotriva reluării de către S.U.A. a experiențelor nucleare

LA TOKIO

TOKIO 27 (Agerpres). Agenția United Press Internațional anunță că ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, Zen-itaro Kosaka, l-a convocat pe înșarcinatul cu afaceri ad-interim al Statelor Unite, W. Leonard, cu care a avut o convorbire de aproximativ două ore. El a protestat vehement împotriva experiențelor de bomba nucleară efectuate de SUA în regiunea Pacificului. După cum menționează agenția, Kosaka a repetat cererea lui anterioară în legătură cu încetarea experiențelor și a cerut Statelor Unite să facă totul pentru încheierea unui acord cu Uniunea Sovietică și Marea Britanie, care să prevadă încetarea experiențelor nucleare.

Kosaka, relatează United Press Internațional, a declarat lui Leonard că Japonia își rezervă dreptul de a cere S.U.A. compensații pentru orice daune suferite de persoane sau bunuri, ca rezultat al experiențelor.

Agenția relatează că în ciuda mobilizării unor mari forțe politice japoneze pentru stăvilirea acțiunilor de protest ale poporului împotriva reluării experiențelor nucleare în atmosferă de către Statele Unite, „numeroase grupuri de cetățeni au organizat mîltinuri de protest și au anunțat organizarea unor demonstrații de masă și unor campanii de semnare de petiții”.

„Cetățenii din Hiroșima — primele victime ale bombelor atomice — arată apăsare, au fost zguduiți astfel de știrile reluării de către Statele Unite a experiențelor nucleare în Pacific”.

LA MOSCOVA

MOSCOVA 27 (Agerpres). Noua serie de experiențe cu arma nucleară începută de guvernul Statelor Unite în Oceanul Pacific a stîrnit indignare și revoltă, arată acad. Alexandr Topolev într-o declarație făcută agenției TASS. „Nu încape nici o îndolăci că drept răspuns la aceste acțiuni

ale guvernului S.U.A. forțele iubitoare de pace se vor uni și mai mult și vor și să pună friu militarizării. În această luptă oamenii de știință din țara noastră vor fi în primele rînduri”.

Acad. Topolev arată că în prezent stocurile de arme nucleare sînt atât de mari încît folosirea lor în masă ar fi o catastrofă nu numai pentru omenirea orășă ci și pentru țări și popoare întregi. În secolul nostru cosmic — secolul maturității genului omenesc, cînd omenia este gata să se desprindă de leagănul său — Pămîntul — să descopere lumi noi, au fost create mijloace care amenință să facă ca acest leagăn să devină neolcut.

Acad. Topolev amintește că Uniunea Sovietică care, în interesul asigurării securității sale și al menținerii păcii pe pămînt, a fost nevoită să creeze imediat după S.U.A. arma nucleară, a propus în repetate rînduri Statelor Unite și Angliei să se interzică pentru totdeauna toate experiențele cu arme nucleare.

LA LONDRA

LONDRA 27 (Agerpres). Reluarea de către guvernul SUA a experiențelor cu arma nucleară în atmosferă în regiunea Oceanului Pacific cu sprijinul guvernului englez constituie o lovitură pentru perspectivele de realizare a dezarmării generale și a păcii — se spune într-o declarație a președintelui executiv al Consiliului Mondial al Păcii, John Bernal.

Consiliul Mondial al Păcii, care a luptat permanent și chiar de la început pentru interzicerea armei nucleare și a experiențelor nucleare cheamă pe toți partizanii păcii din întreaga lume să depună noi eforturi serioase. Indignarea unanimă, stîrnită de acest act, trebuie să se transforme într-un puternic val de protest care va duce la încetarea experiențelor nucleare.

Concertele Filarmoniei

Filarmonica de stat Arad, orchestra simfonică, prezintă sîmbătă 28 aprilie 1962, orele 20, în sala Palatului cultural, al 31-lea concert simfonic din stagiunea 1961-62.

Dirijor: Nicolae Brînzeu. Soliști: Soprana Lucia Stănescu de la Opera de stat Cluj, Artistă Emerită și tenorul Ioan Buzza de la Opera de stat Cluj, Laureat al concursului internațional G. Enescu.

În program: P. Constantinescu: Concert pentru orchestră de coarde în prima audiere, arl din operele lui: Verdi, Puccini, Leoncavallo, Delibes etc., Mozart: Simfonia nr. 39 în Mi bemol major. R. Wagner: Preludiul și moartea Isoldei din opera Tristan și Izolda.

Duminică, 29 aprilie 1962, orele 11, concert pentru tineret. Pentru abonanți este valabil biletul nr. 31 din abonament. Biletete la agenție.

Duminică, 29 aprilie 1962, orele 19.30, va avea loc în sala Palatului cultural al VII-lea concert simfonic popular prezentat de către orchestra simfonică a Filarmonicii de stat Arad.

Prezentul concert este dedicat lucrătorilor din instituțiile sanitar-tare din orașul nostru.

Dirijor: Nicolae Brînzeu. Solist: pianistul Dan Grigore din București, Laureat al celui de-al II-lea concurs internațional G. Enescu.

În program: N. Brînzeu: Nocturna, S. Rachmaninov: Concert nr. 2 pentru pian și orchestră, Mendelssohn: Visul unei nopți de vară, Mozart: Simfonia nr. 39.

CINEMATOGRAFE

N. BALCESCU: Insula; I. HERBAC: Vîntul s-a oprit în zori; I. L. CARAGIALE: Primăvara fetelor; TINERETULUI: Pinze purpurii (duminică, matineu la orele 9); GH. DOJA: Valea mîndră; ILIE PINTILIE: Soldații fără uniformă; DACIA (Fecka): Străzile au amîntiri; BELA BRENER (Fecka): Am fost satelitul Soarelui.

Teatrul de marionete „Prichindel”
Duminică, 29 aprilie, orele 10.30: „Dacă toți am fi le-nești” și la orele 16: „În împărăția perlei de dinți”.

Primul Congres al tineretului african

CONAKRY 27 (Agerpres). TASS transmite:

La 26 aprilie sub deviza unitate și independență la Conakry — capitala Republicii Guineea, s-a deschis primul Congres al tineretului african. Ideea creării unei mișcări unice a tineretului din întreaga Africă a fost formulată la cea de-a treia conferință a popoarelor Africii care a avut loc la Calro anul trecut. La mijlocul lunii octombrie 1961, s-a înținat la Accra (Ghana) o ședință a Comitetului de pregătire care a discutat programul viitorului congres. Delegații la primul congres al tineretului din întreaga

Africă vor discuta următoarele probleme: problemele politice ale Africii, unitatea țărilor africane în condițiile independenței, neocolonialismului și manifestărilor lui, rolul tineretului în dezvoltarea economiei Africii, renașterea culturii africane. Delegații vor dezbate, de asemenea, statutul acestui organizații de tineret și vor alege comitetul executiv.

La congres asistă în calitate de invitați reprezentanți ai organizațiilor internaționale de tineret, între care al Federații Mondiale a Tineretului Democrat, Uniunii Internaționale a Studenților etc., precum și reprezentanți ai UNESCO.

Ziarul „Des Moines Register” demască pregătirile unui nou atac împotriva Cubei

NEW YORK 27 (Agerpres). Ziarul „Des Moines Register”, în articolul intitulat „O nouă invazie a Cubei”, scrie că potrivit unor informații, în statul Florida din S.U.A. și în Porto Rico se fac pregătiri în vederea unui nou atac împotriva Cubei. După cum scrie ziarul, liderii contrarevoluției cubane din Florida și Porto Rico „desfășoară în secret o activitate militară împotriva guvernului lui Fidel Castro”.

„Des Moines Register” dez-aprobă organizarea pe teritoriul Statelor Unite ale Americii a unei intervenții împotriva Cubei și se referă la principiul fundamental al dreptului internațional și la codul penal al S.U.A. care, după cum arată

ziarul, prevede amendă și închisoare pentru toți cei care pregătesc pe teritoriul Statelor Unite vreo expediție militară împotriva oricărui stat cu care S.U.A. se află în stare de pace.

Orice nouă intervenție în treburile Cubei chiar și indirectă, doizăntuită de pe teritoriul Statelor Unite, scrie „Des Moines Register”, ar fi nu numai ilegală, ci ar constitui și o greșală practică”. Dacă informațiile despre pregătirea în Florida și Porto Rico a unei noi intervenții împotriva Cubei corespund realității, subliniază ziarul, este limpede că invazia nereușită în Cuba de anul trecut nu a servit drept lecție Washingtonului.